

B. D. POPPEN

De Wet op het gemaal van 1833

bijgewerkt tot op den laatsten december 1846

In mijn artikel “Wet en reglementen van 1833, tot invoering van een accijns op het gemaal” heb ik de invoering van deze wet beschreven, alsmede de integrale tekst weergegeven.

Deze “Wet van den 29sten maart 1833 (Staatsblad No. 3), tot invoering van den accijns op het gemaal” is in de jaren erna vele malen bijgewerkt en voorzien van aanpassingen en toelichtingen. De heer J. Huizinga, ‘geëmployeerde ten kantore der in- en uitgaande regten en accijnsen te Groningen’, heeft al deze aanvullingen verwerkt in de oorspronkelijke tekst van de wet, ‘bijgewerkt tot op den laatsten december 1846’.

Na elk gewijzigd artikel, heeft hij de aanvullende tekst erop laten volgen. Hiermee is een compleet overzicht van deze wet ontstaan, die actief was tot 1856.

Met ingang van dat jaar werd de belasting op het gemaal namelijk afgeschaft.

De volledige tekst van Huizinga is in 1847 gedrukt en uitgegeven door C. M. van Bolhuis Hoitsema te Groningen.

W E T

OP HET

G E M A A L,

BIJGEWERKT

tot op den laatsten December 1846,

DOOR

J. HUIZINGA,

*Geëmployeerde ten Kantore der In- en Uitgaande Regten
en Accijnsen te Groningen.*

TE GRONINGEN, BIJ

C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA.

—
1847.

Deze tekst heb ik getranscribeerd, toegevoegd aan de tekst van de wet van 1833 en daarmee een exacte weergave gemaakt, van de door Huizinga samengestelde en gepubliceerde tekst.

Aan het eind heb ik een lijst opgenomen van al de transcripties die ik maakte van de vele wetten, reglementen, resoluties en ordonnanties die er zijn verschenen over de belasting op het gemaal.

Ze zijn op mijn website te lezen, c.q. te downloaden.

Wet van den 29sten maart 1833 (Staatsblad No. 3), tot invoering van den accijns op het gemaal.

WIJ WILLEM, bij de Gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van ORANJE-NASSAU, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz, enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat, volgens art. 2 der Wet van den 29sten December 1832 (Staatsblad no. 62), ter vaststelling van de middelen tot dekking van de uitgaven, begrepen in de begrooting van 1833, ter aanvulling van de middelen, in het 1ste artikel dier Wet opgenoemd, nadere wettelijke bepalingen zullen kunnen worden gemaakt; En dat tot die aanvulling voegzaam kan dienen eene heffing van accijns op het gemaal; Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg van de Staten Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, bij deze, vast te stellen de navolgende bepalingen:

EERSTE AFDEELING.

Van het bedrag en de verschuldigdheid van den accijns.

Bedrag van den accijns.

Art. 1. De accijns (¹) op het gemaal zal worden betaald vóór dat het graan ter molen wordt gebracht, en bedragen van tarwe, of van tarwe met rogge, spelt of ander graan vermengd, twee gulden.

Van spelt, of van spelt met ander graan dan tarwe vermengd, één gulden en zestig cents.

Van rogge, of van rogge met ander graan dan tarwe of spelt vermengd, zestig cents.

Een en ander gerekend over honderd ponden; zullende de accijns van meerdere of mindere hoeveelheid naar evenredigheid worden berekend.

De bepalingen ten aanzien van de tarwe zijn in allen deele toepasselijk op de Turksche tarwe, en die ten aanzien der rogge op de Egyptische rogge.

Aanteekening op art. 1.

(¹) Na den afloop van elke drie maanden wordt door de Heeren Gouverneurs (*) aan den Minister van Financiën eene opgave gezonden van de hoeveelheid tarwe, spelt en rogge. elk afzonderlijk, welke gedurende dezelve in hunne provincie zijn veraccijnsd. Hier van zijn echter uitgezonderd die granen, waarvan, krachtens art. 2 en 3 der Wet, teruggave van den accijns is geschied.

Resolutie van den 2 April 1833, no. 50, 7de lid, 5b. (Verz. no. 31.)

Teruggave van den accijns, wegens graan voor de mesting van het vee.

Art. 2. Er zal teruggave (¹) van den accijns en aankleve van dien geschieden wegens de tarwe, spelt of rogge, voor de mesting of voeding van het vee, hetwelk zich op de stallen of in de weiden bevindt, mits, na de maling van het hiertoe aangegeven (²) graan, het daarvan gekomen meel, door of onder het opzigt van een beambte der administratie aan den molen, of wel ten kantore van den ontvanger, kosteloos, met droog zand is vermengd (³), waarvan de hoeveelheid, door de administratie voor te schrijven, echter nimmer meer dan twee en een half pond op elke honderd ponden meel zal mogen bedragen; zullende de beambte of de ontvanger van zijn verrigtte op den rug van het dubbel der quitantie van betaalden accijns doen blijken.

De ontvanger zal, dadelijk na vertoon of invulling van het bewijs der vermenging, de teruggave aan den aangever verleen, het dubbel der quitantie intrekken ⁽⁴⁾, en bij eigene aftekening van het dubbel, of wel bij vertoon van het bewijs, vergezeld met het gemengde meel zelf, een geleibiljet ⁽⁵⁾ uitreiken voor den verderen vervoer van hetzelfde naar de plaats der bestemming. ⁽⁶⁾

Voor zo verre betreft het vee, aangehouden wordende op de stallen van molenaars, bakkers, meelverkoopers, grutters, stijfelmakers, branders, brouwers of azijnmakers, zal de hoeveelheid tarwe, spelt of rogge, onverminderd gezegde vermenging, door de administratie, op voordragt der Gedeputeerde Staten van elke provincie, worden bepaald en berekend voor elk stuk vee, zoo in als buiten den mestingtijd.

Aanteekening op art. 2.

⁽¹⁾ Bij *Resolutie van den 11 Augustus 1838*, no. 26 (Verz. no. 79), is vastgesteld een afzonderlijk register, no. 35, accijnsen, met rooden inkt gedrukt, voor de kwitantien van den accijns op het gemaal wegens granen, aangegeven tot beestenvoeder.

Zie verder ten aanzien der inontvangstbrenging van het schepgraan, alsmede van het niet behoorlijk afgeteekend terugkomen der biljetten, sub 5e en 6e der hier boven aangehaalde resolutie.

De vervoer van gezand meel boven de hoeveelheid van tien ponden is verboden.

Resolutie van den 21 Augustus 1840, no. 76 (Verzam. no. 104).

⁽²⁾ Bij *Resolutie van den 22 October 1833*, no. 104 (Verzam. no. 195), is aan de Ontvangers verboden om teruggave van den accijns te doen, ten zij het graan uitdrukkelijk *tot mesting of voeding van het vee* door den belanghebbende is *aangegeven*, en hetwelk mitsdien op de biljetten als zoodanig zal moeten worden omschreven; en de beambten van de active dienst gelast om, onmiddellijk bij den aanvang van het onderzoek op de molens, de partijen meel te zanden, die zij aldaar mogten vinden als oorspronkelijk van de volgens de bijzijnde biljetten *tot mesting of voeding van het vee* aangegevene granen, en in het bijzonder om bij het toezigt op den vervoer van meel van den molen te letten, dat geen ander meel, dan van graan, werkelijk tot voeding en mesting aangegeven, met het *daartoe* vereischte biljet wordt vervoerd, en alzoo te waken, dat er geene teruggave van accijns geschiede voor meel, buiten de termen vallende van den verleenden vrijdom.

Er is ten aanzien der teruggave van den accijns, wegens het graan, dat tot mesting of voeding van het vee wordt gemalen of voor stijfelmakers is aangegeven in die gemeenten, alwaar het maalloon bij den schep wordt betaald, de bedenking gerezen, of het geschepte gedeelte van dit graan of meel, hetwelk in de schepkist wordt gestort, zonder betaling van den accijns, ten behoeve van den molenaar, kan worden gelaten en alzoo de teruggave van den accijns over de geheele gemalene partij kan plaats hebben.

Daarop is aan de Heeren Gouverneurs te kennen gegeven, dat, naar de letter der wet, de teruggave van den accijns en aankleve van dien *enkel* kan geschieden wegens de granen, die *werkelijk* voor de mesting of voeding van het vee worden gebezigd, en wat de stijfelmakers betreft, wegens de granen, die *inderdaad* voor het te vervaardigen stijfsel worden gebruikt, en dat alzoo hieruit van zelve volgt, dat van *dat gedeelte* der ten voorschreven einde aangegevene, doch niet ten volle ingeslagen gemalen granen, hetwelk door den molenaar mogt zijn *geschept*, de accijns moet blijven betaald, en derhalve de teruggave zóó veel minder behoort te bedragen, als het beloop is van den accijns en den aankleve van dien, wegens het geschepte gedeelte.

Resolutie van den 8 Junij 1833, no. 60 (Verz. no. 95).

(³) *Vermenging met droog zand.* De Administratie heeft onderscheidene bepalingen gemaakt en voorschriften gegeven ten aanzien dezer vermenging, en tot wering van de misbruiken, welke daaruit kunnen ontstaan. Wij laten dezelve hier volgen, met aanhaling telkens van de Resolutiën, daartoe betrekkelijk.

a. Het is verboden de vermenging te doen met nat zand. Zoo wel de beambten aan den molen, als de Ontvangers, die de zanding verrigten, mogen zich, volgens de wet, alleen van droog zand bedienen en verder de vermenging *behoorlijk* bewerkstelligen.

Resolutie van den 20 September 1833, no. 142 (Verz. no. 180.)

b. De gebezigde droge hoeveelheid *droog* zand zal door de ambtenaren van de active dienst op de dubbelen der accijns-biljetten behooren te worden omschreven; zij moeten daarbij opvolgen de bij de wet voorgeschrevene verhouding. De Ontvangers zullen geene teruggave van accijns verleen, dan op vertoon van het dubbel van een accijns biljet, waarop de hoeveelheid, tot vermenging van het meel gebezigde droog zand, als boven staat omschreven.

Resolutie van den 16 December 1834, no. 113 (Verzam. no. 12-1835).

c. De zandingen moeten, zoo veel immer mogelijk, door de beambten op de molens geschieden.

Resolutie van den 11 November 1834, no. 169 (Verz. no. 214).

d. Wanneer de zanding ten kantore van de Ontvangers zoude moeten worden verrigt, behooren zij naauwkeurig toe te zien, of het meel ook uit eenig ander, dan enkel tarwe-, rogge- of speltmeel, naar gelang der gedane aangifte, bestaat, en bij twijfeling omtrent deszelfs hoedanigheid, zulks doen verifiëren. Zij mogen geene teruggave van accijns hoegenaamd verleen, wanneer de soort van meel niet overeenkomstig de aangifte, of wel vermengd met eenig ander meel, wordt bevonden. (*Idem.*)

e. Ingeval de Ontvangers, voor zoo verre zij de zanding op hunne kantoren mogten verrigten, verlangen zouden, zich de onkosten wegens het aanschaffen van het daarvoor benodigde droog zand te zien vergoed, kunnen zij deswege behoorlijke declaratiën op den gewonen voet, opmaken.

Resolutie van den 30 April 1834, no. 75 (Verz. no. 138).

f. Bij *Resolutie van den 22 November 1844, no. 74 (Verz. no. 249)*, zijn de ambtenaren, welke de vermenging van beestenvoeder bewerkstelligen, nader aangedrongen op de behoorlijke naleving der resolutie van den 20 September 1833, no. 142, ten einde zulks te doen met *volkomen droog zand* en in geene mindere hoeveelheid, dan van 2½ ponden op elke honderd ponden, met bedreiging aan dezelve ambtenaren, dat, wanneer mogt blijken, dat zij de zanding niet zelve mogten hebben verrigt, zij met de meeste gestrengheid zullen worden gestraft.

(⁴) Bij *Resolutie van den 30 November 1833, no. 165 (Verzameling 1834, no. 21)*, is bepaald, dat de voor de restitutiën ingetrokkene kwitantien niet afzonderlijk zullen gehouden en geliasseerd, maar tegen den betrekkelijken stok moeten worden aangeplakt; alleen in het geval dat er reden zal zijn van teruggave, nadat het register, waaruit de kwitantie is afgegeven, zal zijn opgezonden, en het mits dien niet meer onder het bereik van den Ontvanger ligt dezelve tegen den betrekkelijken stok aan te plakken, zal de kwitantie bij het loopende register gevoegd blijven.

Zie verder *Resolutie van den 4 November 1837, no. 123 (Verzameling no. 131).*

(⁵) Deze geleibiljetten zijn *vrij* van zegel.

Resolutie van den 7 Januarij 1836, no. 63 (Verz. no. 2).

(⁶) Wanneer de belanghebbende mogt verkiezen het door den beambte op den molen afgeteekend dubbel der kwitantie aan den Ontvanger te vertoonen, zonder dat hetzelfde met het ter molen gemengde meel is vergezeld, kan ook in dat geval de teruggave van den accijns geschieden.

Resolutie van den 2 April 1833, no. 50 (Verz. no. 31).

Vrijdom van granen, bestemd voor zekere fabrieken.

Art. 3. Van dezen accijns zijn vrijgesteld de hierna gemelde te malen granen, te weten:

a. De tarwe, spelt of rogge, geheel gemouten zijnde, ten dienste der branderijen, brouwerijen en azijnmakerijen.

b. De tarwe, spelt of rogge, ten dienste van gezegde fabrieken, mits de tarwe ten minste voor een derde en de rogge of spelt ten minste voor een tiende gedeelte met mout (¹) zij vermengd; ten ware de aard der fabriekade eene andere, alsdan door het Hoofd-bestuur voor te schrijven, vermenging noodwendig mogt vereischen.

Wijders zal geen kwitantie van betaalden accijns benoodigd zijn voor het ter molen zenden van roggezemelen door koekebakkers (²) of van veraccijnsd meel door fabrikanten van vermicellie en semouille, om aldaar te worden hermalen.

De stijfelmakers zullen teruggave genieten van den door hen betaalden accijns, in evenredigheid van het stijfsel, door hen vervaardigd; de noodige bepalingen dezer teruggave zullen nader door de Administratie worden vastgesteld (³).

Aanteekening op art. 3.

(¹) Op de biljetten moet van de hoeveelheden graan en daaronder vermengd mout, volgens de aangifte der fabrikanten, door de Ontvangers worden melding gemaakt.

Resolutie van den 20 November 1835, no. 113 (Verz. no. 113).

(²) De vrijstelling voor de zemelen der koekebakkers, alhier verleend, mag op geene andere zemelen, die men mogt willen ter molen zenden, worden toegepast. Zoodanige Ontvanger, welke voor het vervolg eenig consent tot het doen malen van tarwezemelen, of wel van andere roggezemelen, dan die voor een koekebakker bestemd, mogt hebben afgegeven, wordt deswege gestraft door de verpligting tot het opleggen van den accijns met den aankleve van dien, voor de hoeveelheid en soort dier zemelen, als van tarwe en rogge.

Resolutie van den 21 Augustus 1835, no. 66 (Verz. no. 123).

(³) Ten aanzien van de teruggave aan de stijfelmakers, bij het slot van art. 3 toegezegd, is, bij *Resolutie van den 2 April 1833, no. 50 (Verz. no. 31)*, het navolgende bepaald:

a. De stijfelmakers, die mogten verlangen deze teruggave te genieten, zullen moeten gedoogen, dat, alvorens de zakken met het gemalen belaste graan, door hen veraccijnsd, van den molen worden verzonden, van het meel uit iederen zak door twee beambten een monster worde getrokken en voorts elke zak door deze van een behoorlijk **lood** voorzien, tegen het genot eener belooning van *vijftien centen* voor elken zak, ten koste der stijfelmakers.

b. Dat zij telkens, wanneer zij stijfsel willen maken, gehouden zullen zijn, daags vóór het doen van het beslag, ten kantore van den Ontvanger der accijnsen behoorlijk schriftelijke aangifte te doen van de hoeveelheid en hoedanigheid van het meel, tot hunne fabriekade bestemd, met opgave van den dag, waarop deze zal plaats hebben, gelijk mede van het uur van derzelver aanvang.

Hiertoe strekt het register no. 26 (Accijnsen).

Resolutie van den 17 April 1833, no. 17 (Verz. no. 46).

- c. Ten gevolge dezer aangifte, zal hun door den Ontvanger een dubbel daarvan worden uitgereikt.
- d. De beambten zullen bij het afnemen van de **looden** der zakken en de uitstorting van het meel, hetzelfde met de getrokken monsters vergelijken, en zal voorts het meel in hunne tegenwoordigheid zoodanig nat behooren te worden gemaakt, dat zij de overtuiging hebben, dat daarvan niets meer voor de consumtie kan dienen, in welk geval, en niet eerder, zij de verklaring op den rug van hetzelfde biljet vermeld, zullen afteekenen.
- e. Nadat het behoorlijk afgeteekend biljet door de beambten, ten kantore van den Ontvanger, zal zijn bezorgd, zal deze aan den belanghebbende, op vertoon der kwitantie van betaalden accijns, de teruggave van denzelven verleen, met intrekking der kwitantie; en
- f. De stijfelmaker, welke volgens regterlijk gewijsde mogt blijken, ten opzichte der hoeveelheid en hoedanigheid van het meel, eene valsche aangifte te hebben gedaan, of door het uitbuilen van bloem, of het mengen of vermeerderen van het meel met andere stoffen, misbruik te hebben gepleegd, zal van het verder genot van teruggave van accijns zijn verstoken.

TWEEDE AFDEELING.

Aangifte van het graan, uitgifte der biljetten en deszelfs aan- of afvoer van den molen. Aangifte van het graan, straffen op verkeerde aangifte, merken der zakken.

Art. 4. Een ieder, welke graan wil doen malen, zal ten kantore van den Ontvanger over de gemeente zijner woonplaats opgeven de soort van het graan, de hoeveelheid in *gewicht* van *het belaste*, en in *maat* van *het onbelaste*, het getal en de merken der zakken, waarin het graan vervoerd, en den molen waarop hetzelfde gemalen zal worden; wordende door het *onbelaste* graan, waarvan in deze wet wordt gesproken, enkel verstaan boekweit, gerst, haver, erwten, wikken en boonen, terwijl onder de benaming van het *belaste* ook het bij artikel 3 van den accijns vrijgestelde wordt begrepen.

Wij behouden Ons voor, om aan de ingezetenen van zoodanig gedeelte eener gemeente, welks te verre afstand van het kantoor des Ontvangers Ons zal blijken te veel ongerief in de aangifte van het graan aldaar te zullen veroorzaken, het doen dier aangifte ten kantore van den Ontvanger der meest naburige gemeente te vergunnen.

De Ontvangers zullen door de Administratie van het vereischte gewigt ⁽¹⁾ worden voorzien, ten einde het graan, op het verlangen van den aangever, des noods kunne worden gewogen, en daarnaar zijne aangifte ingerigt ⁽²⁾.

Bij bevinding van meerder in gewigt of maat, dan volgens de aangifte, zal de aangever, ook in het geval dat zijn graan door den molenaar volgens art. 24 wordt vervoerd en onverminderd de boetschuldigheid van dezen, overeenkomstig art. 28 worden gestraft, wat het belaste graan betreft, met eene boete gelijkstaande aan het bedrag van den tiendubbelen accijns, onverminderd de bijbetaling van den enkelen accijns, en ten aanzien van het onbelaste graan, met eene boete van *twee gulden* per mud, in beiderlei gevallen berekend over het te veel bevondene.

Bij bevinding van ondermaat, zal de aangever, ook in het geval dat zijn graan door den molenaar volgens art. 24 wordt vervoerd en onverminderd de boetschuldigheid van dezen, overeenkomstig art. 28 worden gestraft met eene boete ⁽³⁾ van den vijfde dubbelen accijns voor de belaste en *één gulden* per mud voor de onbelaste granen, beiden berekend over het te min bevondene.

Een verschil van niet meer dan een vijf en twintigste gedeelte zal geene boete, maar, voor zoo veel zulks het meerder gewigt van belast graan betreft, alleen de aanvulling van den accijns deswege ten gevolge hebben ⁽⁴⁾.

Het aangegeven graan, waaromtrent bij het onderzoek verschil in soort of in de merken der zakken wordt bevonden, zal nevens de zakken worden verbeurd verklaard ⁽⁵⁾.

De branders, brouwers en azijnmakers, wier granen niet overeenkomstig hunne opgave of geenszins overeenkomstig de bepaling van art. 3 vermengd mogten worden bevonden, zullen verbeuren eene boete van *twintig centen* voor elk pond; welke boete echter, in het eerstgemelde geval, bij een verschil van niet meer dan een vijfentwintigste gedeelte, geenszins van toe passing zal zijn.

De merken zullen op de zakken in olieerw moeten zijn, en enkel aan dezer buitenzijde mogen worden gesteld, op verbeurde van het daarin zich bevindende graan, nevens de zakken ⁽⁶⁾.

Aanteekening op art. 4.

⁽¹⁾ De bij de Ontvangers aanwezige gewigten moeten jaarlijks aan den herijk onderworpen en voor de daarop vallende kosten, op de gewone wijze, declaratiën opgemaakt en ingezonden worden.

Resolutie van den 10 April 1834, no. 99 (Verz. no. 118).

Ofschoon art. 13 wel voor de molenaars een stuk gewigt van 50 ponden voorschrijft, ziet de Adm., volgens Res. van den 25 April 1833, no. 70 (Verz. no. 58), geene zwaarigheid, dat zoodanig stuk op de Ontvangerskantoren worde vervangen door twee stukken, elk van 25 ponden.

⁽²⁾ Deze § is ook van toepassing op de *Sub-Ontvangers*.

Resolutie van den 25 April 1833, no. 70 (Verz. no. 58).

⁽³⁾ In geval van bevinding van over- of ondermaat van graan op het voertuig van den molenaar, na de aangifte en vóór dat het graan ter molen is aangekomen, is de aangever zoo wel als de molenaar beboetbaar, doch de verantwoordelijkheid van den aangever duurt niet voort na dat het graan ter molen geleverd is, en aldaar geheel onder het beheer van den molenaar is gekomen.

Resolutie van den 3 December 1835, no. 53 (Verz. no. 167).

⁽⁴⁾ Voor de overtredingen hier bedoeld, enkel bijbetaling van gefraudeerden accijns ten gevolge hebbende en waarvoor het aangaan van transactie niet te pas komt, of kan komen, moet eveneens als van alle andere overtredingen proces-verbaal worden opgemaakt.

Het bezwaar wegens de zegel- en registratiekosten kan geene aanleiding geven om die opmaking na te laten, daar toch, wanneer het bedrag dier kosten op den bekeurde niet kan worden verhaald, het debet dienaangaande niet behoeft te worden aangezuiverd.

Resolutie van den 29 Junij 1833, no. 63 (Verz. no. 133).

⁽⁵⁾ De bepalingen, vervat in deze en in de 9de zinsnede van dit artikel, moeten niet verward worden met die van art. 23, daar de zinsneden van het eerste dier artikelen alleen den aangever betreffen, die voor de poging tot sluikerij met de verbeurdverklaring van zijn graan wordt gestraft, en het laatste uitsluitend den *molenaar* aangaat, die eene geldboete verbeurt, omdat hij den nu niet meer behaalbaren aangever heeft helpen of laten sluiken.

Resolutie van den 6 Julij 1833, no. 76 (Verz. no. 114).

Bij die zelfde Resolutie is nog bepaald, dat, wanneer aangegeven graan, vóór of tijdens het vervoeren naar den molen, ter zake van verschil in soort of in de merken der zakken, overeenkomstig de 7de of 9de zinsnede van dit artikel, wordt aangehaald, en men verlangt het

graan onder borgtogt ontslagen te hebben, alsdan tot regeling van het bedrag van dezen borgtogt, volgens art. 242 der algemeene wet van den 26 Augustus 1822, alleen de overeengekomene waarde van het aangehaalde graan en niet tevens de verschuldigde accijns in aanmerking moet komen; wanneer men dit aangehaalde, doch onder borgtogt ontslagen graan wenschte te laten malen, moet men op nieuw, even als of er niets met hetzelfde was voorgevallen, aangifte doen en accijns betalen.

(⁶) *Alléén het merk, in het biljet uitgedrukt, mag op de buitenzijde van den zak gevonden worden, zonder dat er eenige andere of meerdere merken aan die buitenzijde mogen aanwezig zijn. Het bestaan van merken of overblijfsels van merken aan de binnenzijde der zakken kan niet wel grond tot bekeuring opleveren.*

Resolutie van den 6 Julij 1833, no. 76 (Verz. no. 114).

Afgifte van accijns-kwitantiën, tijd voor den terugvoer van het graan van den molen.

Art. 5. Na de gedane aangifte van aan den accijns onderworpen graan, en de voldoening van den accijns deswege, zal door den Ontvanger worden afgegeven eene kwitantie van betaalden accijns, en dubbel van dien, beiden inhoudende den dag, de dagteekening en het uur der afgifte (¹), de hoeveelheid en de soort van het graan, het bedrag van den accijns, de merken en het getal der zakken, den naam van den persoon voor wien, en den molen, op welken de belanghebbende heeft aangegeven, dat het graan zal worden gemalen.

Voorts zal de Ontvanger op de biljetten stellen den tijd, gedurende welken dezelve, na de afteekening door den molenaar volgens artikel 22 verrigt, van kracht zullen zijn voor den terugvoer van het gemalen graan, welke tijd zal worden geregeld naar gelang die terugvoer geschiedt, hetzij door dragende personen, of wel door middel van voer- of vaartuigen, of van losse paarden, en in verband met den afstand van de plaats der bestemming.

Aanteekeningen op art. 5.

(¹) Bij het afgeven van biljetten no. 23, 24 en 35 (accijnsen) zullen de Ontvangers in den strook, welke dient tot het verlengen van biljetten, den datum van afgifte moeten invullen.

Resolutie van den 26 Maart 1841, no. 144 (Verz. no. 48).

Voor het niet behoorlijk invullen van het nommer in den strook no. 2 zullen de Ontvangers, bij het ontdekken daarvan, verbeuren de boete van één gulden.

Resolutie van den 5 December 1845, no. 160 (Verz. no. 236).

Bij de aangifte eener partij graan, welke met meer dan één voer- of vaartuig naar den molen moet worden vervoerd, moet voor de hoeveelheid op of in elk voer- of vaartuig geladen wordende, een afzonderlijk accijnsbiljet worden afgegeven.

Resolutie van den 2 April 1833, no. 50 (Verz. no. 31).

Afgifte van consent-biljetten voor onbelast en vrijgesteld graan.

Art. 6. Voor het onbelaste, alsmede voor het bij art. 3 van de belasting vrijgestelde graan, zoowel als voor het malen der zemelen en het hermalen van het meel (¹), aldaar vermeld, zal, op daartoe gedane aangifte, door den Ontvanger worden uitgereikt een consent-biljet zonder dubbel.

Dit biljet zal moeten inhouden al hetgeen bij artikel 5 is opgenoemd, het bedrag van den accijns uitgezonderd.

De aangifte, door de branders, brouwers en azijnmakers te doen, zal schriftelijk moeten geschieden.

Aanteekeningen op art. 6.

⁽¹⁾ Deze vergunning strekt zich alleen uit tot *koekbakkers* en geenszins aan de *broodbakkers*. *Resolutie van den 22 Julij 1842*, no. 90, sub b (Verz. no. 143).

De 2de aanteekening, bij art. 5 geplaatst, is ook van toepassing op de afgifte van consent-biljetten, volgens art. 6.

Verbod tot afgifte van een tweede biljet in zekere gevallen.

Art. 7. Aan niemand zal een tweede biljet ter maling van dezelfde soort van graan op denzelfden molen mogen worden afgegeven, zoo lang de aangever niet, door vertoon van het door den molenaar behoorlijk afgeteekend dubbel van het accijns of consent-biljet, aan den Ontvanger zal hebben doen blijken, dat de volgens het eerstverkregen biljet aangegevene partij reeds van den molen is afgeleverd, ten ware het verschil in hoeveelheid tusschen de eerste en volgende partij meer dan een vijfde gedeelte mogt bedragen ⁽¹⁾.

Aanteekeningen op art. 7.

⁽¹⁾ De Ontvangers mogen geen biljet tot het malen afgeven, wanneer de hoeveelheid, het zij op zich zelve, het zij vereenigd met andere, gelijk staat aan eene nog aan denzelfden molen aanwezige partij van dezelfde soort van graan; bij voorbeeld, wanneer iemand aan den molen heeft 400 ponden tarwe, en vervolgens aangeeft 275 ponden, dan kan dat biljet worden afgegeven, doch wanneer hij dan nog 125 ponden aangeeft, vermog de Ontvanger geen biljet afgeven, omdat 275 en 125 gelijk staat aan de eerste partij van 400 ponden; insgelijks, wanneer zoodanig iemand aan den molen heeft de partijen van 400 en 275 ponden, en dan aangeeft 200 ponden, kan zulks worden toegestaan; doch wil hij dan nog 75 ponden aangeven, kan zulks niet, omdat de 200 en de 75 weder 276 ponden uitmaken.

Resolutie van den 19 Augustus 1833, no. 138 (Verz. no. 159).

Tijd tot vervoer van het graan naar den molen.

Art. 8. Het graan zal uiterlijk in den loop van den twee den dag na dien der afgifte van het accijns- of consent-biljet ter molen moeten zijn gebragt; na verloop van dien tijd zal het biljet ophouden van waarde te zijn, zonder, dat er teruggave van het daarvoor betaalde zal geschieden.

Indien er geene gelegenheid mogt zijn, om het graan binnen dien tijd ter molen te brengen, zal de aangever, vóór den afloop daarvan, het consent- of accijns-biljet en dubbel van dien aan den Ontvanger kunnen overhandigen, in welk geval de Ontvanger denzelfden tijd met één of twee dagen zal verlengen ⁽¹⁾, of wel het biljet te zijnen kantore zal blijven berusten, om later te kunnen worden afgehaald, nadat hij op hetzelfde den dag en de dagteekening der nadere uitgifte zal hebben gesteld.

Aanteekening op art. 8.

⁽¹⁾ Volgens *Resolutie van den 27 December 1833*, no. 146 (Verz. no. 34-4834), strekt de verlenging, bij art. 8 bedoeld, enkel voor den vervoer van het graan naar den molen, en die, bij art. 26 vermeld, voor het verblijf van hetzelfde op den molen, zoodat de bepaling van het eerstgenoemde artikel alleenlijk in zoo verre met die van het 26ste artikel in verband staat, als den tijd betreft, van welken moeten worden gerekend aan te vangen de zes dagen, gedurende welke, volgens art. 26, de biljetten, tot dekking van het graan of het meel, op den molen kunnen dienen, behoudens de verlenging, aldaar toegelaten; zoodat deze verlenging ook voor biljetten tot dekking van het gemalene kan worden verleend.

Vervolg van art. 8. - Terugvoer van het graan van den molen.

Art. 9. De granen, welke tot één en hetzelfde accijns- of consent-biljet behooren, zullen bij elkander moeten blijven, en, bij het brengen aan den molen, van de daarbij vereischte biljetten, volgens de ten kantore van den Ontvanger gedane opgave, moeten zijn vergezeld. Bij overtreding dezer bepaling zal de aangever verbeuren eene boete, gelijkstaande aan het bedrag van den tiendubbelen accijns wegens de aangehaalde partij, indien dezelve uit belast graan, en van *twee gulden* voor elke mud, wanneer zij uit onbelast graan bestaat. Het dubbel van het accijns- of consent-biljet zal op den rug zijn voorzien van des molenaars afteekening, en het gemalen belast graan of het daarvan gekomen meel gedurende den terugvoer van den molen moeten dekken, ten einde de vervoerder zich niet blootstelt aan de overtreding van het in artikel 59 bepaalde. Hiertoe zal geen biljet langer van kracht zijn dan gedurende het tijdsverloop, door den Ontvanger tot den terugvoer, volgens artikel 5 en 6, bepaald, of tot dat einde nader, uit kracht van het slot van artikel 26, verlengd.

DERDE AFDEELING.

Van de verplichting der korenmolenaars, betrekking tot dezen accijns.

Algemeene Bepalingen.

Aangifte van het bedrijf. - Borgtogt der molenaars.

Art. 10. Niemand zal het bedrijf van korenmolenaar mogen aanvangen, dan nadat hij zijn patent, of in het begin van het dienstjaar een bewijs van gedane aangifte bij den Ontvanger over de gemeente, waarin zijn molen gelegen is, heeft doen zien en teekenen, op verbeurte eener boete van *vijfentwintig gulden*.

De molenaar, welke zijn bedrijf laat varen, zal daarvan aangifte moeten doen aan den voorschreven Ontvanger, op gelijke boete als voren.

Alvorens dit zijn beroep uit te oefenen, zal de molenaar gehouden zijn eene behoorlijke zekerheid, ten behoeve der Administratie, te stellen, waarvan de hoegrootheid, mits niet beneden de honderd en niet boven de *vierhonderd gulden* bedragende, door den Gouverneur (*) der provincie zal worden geregeld, ten einde daarop des noods het bedrag van zoodanige boete te verhalen, als door den molenaar mogt zijn verbeurd.

Deze zekerheid zal, bevrijd van het regt van registratie en zegel, kunnen worden gesteld in vaste goederen, of wel door middel van personen borgtogt, en zullen daarop toepasselijk zijn de bepalingen van de algemeene wet, voor de heffing der regten van in-, uit- en doorvoer en van de accijnsen, voor zoo verre betreffen de borgtogten in onroerende, goederen, of de personele bergtogten, aldaar vermeld ⁽¹⁾.

Deze zekerheid zal steeds ⁽²⁾, gedurende de uitoefening van het bedrijf door den molenaar, de volle som moeten bedragen, waarop dezelve door den Gouverneur (*) is gesteld, of zoodanige hoogere sommen, mits niet te boven gaande de *vierhonderd gulden*, als door dezen nader mogt zijn geoordeeld te behooren; zullende, bij ontstentenis van de vereischte zekerheid, geene biljetten hoegenaamd worden afgegeven tot het malen van granen op den molen, op welken, door den in gebreke zijnde molenaar, zijn bedrijf wordt uitgeoefend.

De werkelijk bestaande molenaars zullen, om dit hun bedrijf verder te mogen voortzetten, aan deze verplichting tot het stellen der gemelde zekerheid moeten voldoen uiterlijk binnen twee maanden na het in werking stellen der tegenwoordige wet.

(*) Thans Arrondissements-Directeur.

Aanteekeningen op art. 10.

(¹) Wanneer de te stellen borgtogt meer dan *f* 300 bedraagt, moet, volgens de bepaling *sub* lett. *d* van art. 275 der algemeene wet van den 26 Aug. 1822, de borg solvabel worden verklaard door eene *acte van het plaatselijk bestuur*; ingeval dus het hoofd van het plaatselijk bestuur niet bij de akte van borgtogt, voor eenen notaris te verlijden, tegenwoordig is, en die verklaring van solvabiliteit alzoo niet in de akte is opgenomen, moet de deswege afzonderlijk op te maken akte door den Gemeente-Secretaris worden medege teekend, in diens repertorium ingeschreven, en binnen 20 dagen na hare dagteekening aan de formaliteit van registratie onderworpen worden. Voor zoo veel aangaat de borgtogten van *f* 300 en daar beneden, is, volgens de duidelijke letter van art. 276 der voormelde algemeene wet, het bepaalde *sub* lett. *d* van het voorafgaande art. 275 niet toepasselijk, en de legalisatie van de onderhandsche borgtogten, in die gevallen te stellen, aan geene afzonderlijke registratie onderhevig.

Resolutien van den 7 December 1833, no. 113 (Verz. no. 28-1834), en van den 8 Febr. 1834, no. 118 (Verz. no. 79).

Wanneer een molenaar een' borgtogt in geld verlangt te stellen, zal, ingevolge *Resolutie van den 13 December 1833*, no. 66 (Verz. no. 30-4834), het bedrag daarvan, bij genoegeneming van den belanghebbenden Ontvanger, en met diens voorkennis, bij den Agent van den algemeenen Rijkskassier, behooren te worden overgestort, tegen afgifte eener kwitantie, ten name van den borgschuldigen, en met vermelding van het onderwerp, waarvoor de storting geschiedt; zullende die kwitantie, geheel vreemd moettende blijven in de gewone verantwoording van den Ontvanger, door tusschenkomst van den Gouverneur (*), aan den Minister moeten worden opgezonden.

(2) Bij *Resolutie van den 26 Junij 1841*, no. 50 (Verz. no. 188), is op de vraag: of niet de borgtogten door de korenmolenaars te stellen steeds gedurende de uitoefening van het bedrijf door den molenaar, voor het volle daarbij verzekerde bedrag van kracht en verbindende zijn, en dus ook, al ware een *gedeelte* van dat bedrag bereids, of het *geheele* bedrag reeds een of meermalen op den borg verhaald geworden, - te kennen gegeven: dat aan het 1ste gedeelte van § 5 van bovengenoemd artikel geene andere beteekenis behoort te worden gehecht, dan dat daarbij aan den molenaar de verplichting is opgelegd, om, wanneer het bedrag van den door hem gestelden borgtogt *geheel* of *gedeeltelijk* door verhaal van boeten mogt zijn uitgeput, of die borgtogt op eenige wijze onvoldoende mogt zijn geworden, denzelfden door eene nadere borgstelling te doen vervangen of aan te vullen.

De akten van zekerheid niet meer *gratis* voor zegel viseren, maar alleen *gratis* te doen registreren.

Resolutie van den 26 April 1844, no. 236 (Verz. no. 117).

Voor het opmaken der akten van borgtogt mogen de Ontvangers geene leges vorderen.

Resolutie van den 14 Mei 1836, no. 120 (Verz. no. 77).

Er wordt geene hypothecaire inschrijving van zoodanige acte vereischt.

Resolutie van den 17 Mei 1836, no. 149 (Verz. no. 88).

Aangifte van knechts en panden.

Art. 11. Zij zullen mede, alvorens hun bedrijf, volgens de wet, te mogen uitoefenen, aan gemelden Ontvanger moeten overleggen:

1) Eene door hen geteekende opgave, bevattende de voor en toenamen hunner knechts, ten volle uit geschreven, mitsgaders, voor zoo veel noodig, den naam van den zoodanigen dier knechts, welke door hen tot de afteekening der biljetten, volgens artikel 22, is gemagtigd; een

en ander vóór dat door die knechts eenige dienst op den molen mag worden verrigt. Zullende, bij overtreding dezer bepaling, de molenaar verbeuren eene boete van *vijftig gulden*, berekend voor iederen niet of niet naar behooren opgegeven knecht ⁽¹⁾; en

2) Eene gelijke opgave van de ligging, niet alleen van hunnen molen, met vermelding van de tot denzelven behorende schuren, loodsen en andere bergplaatsen, al of niet in eigen gebruik zijnde, maar ook van de huizen hunner woning en die van hen of hunne knechts, hetzij voor dit hun bedrijf, hetzij tot eenig ander einde dienende, en gelegen óf in de gemeente, alwaar hun molen is geplaatst, óf in de daaraan grenzende gemeenten, op verbeurte eener boete van *vijfentwintig gulden* wegens elk niet of naar behooren aangegeven pand, bergplaats of woning.

Bij verandering van knechts of van panden , onder 2) hierboven begrepen, zullen tot gelijke opgave vóór het in dienstnemen der knechts, of het gebruiken van het pand verplicht zijn; een of ander op verbeurte van gelijke boeten, als hierboven onder 1) of 2) is bepaald.

Al deze opgaven zullen kosteloos geschieden (2).

Aanteekeningen op art. 11.

⁽¹⁾ Voor zoo verre deze of gene molenaar zich van daglooners mogt bedienen, om van tijd tot tijd voor eenige uren dienst voor het maalwerk te verrigten, kunnen zoodanige personen niet geacht worden te behooren tot de *knechts*, waarvan de molenaars verplicht zijn aangifte te doen; blijvende de molenaars niettemin aansprakelijk voor de daden, verzuimen of nalatigheid, door de bedoelde personen, gedurende hunne tijdelijke dienst verrigt of gepleegd. *Resolutie van den 23 Mei 1833*, no. 34 (Verz. no. 82).

⁽²⁾ Voor deze opgaven zal worden gebruik gemaakt van het model *accijnsen no. 1*. *Resolutie van den 2 April 1833*, no. 50 (Verz. no. 31).

Aansprakelijkheid van de molenaars voor hunne knechts.

Art. 12. De molenaars zijn in betrekking tot den accijns op het gemaal regtstreeks aansprakelijk voor de daden, verzuimen of nalatigheden van hunne knechts, waardoor mede verstaan worden de personen, die hunnen wagen, kar of vaarttuig voeren, en van alle andere in hunne dienst zijnde of bij hen inwonende personen ⁽¹⁾; en zullen mitsdien in zoodanig geval, ook ondanks hunne onbewustheid der daad zelve, overeenkomstig het deswege bepaalde bij de algemeene wet voor de heffing der regten van in- , uit- en doorvoer en van de accijnsen, de boete verbeuren, op de gedane overtreding vastgesteld.

Aanteekening op art. 12.

⁽¹⁾ Zie de aanteekening no. 1 bij art. 11.

Verplichting tot het houden op den molen van schalen, gewigt en maten.

Art. 13. De molenaars zullen op hunne molens moeten houden de noodige schalen, alsmede de vereischte maten, bestaande uit een mud ⁽¹⁾, schepel en kop, nevens een stel gewigt ⁽²⁾, bestaande uit de navolgende stukken, te weten:

- 1 à 50 pond.
- 2 „ 20 „
- 1 „ 10 „
- 1 „ 5 „
- 2 „ 2 „
- 1 „ 1 „

Een en ander ten einde, op de vordering der belanghebbenden of beambten, het graan vóór het malen en het gemalene vóór den vervoer van den molen zal kunnen worden gemeten of gewogen, op verbeurte eener boete van *vijftig gulden*, telkens als het een of ander mogt worden bevonden te ontbreken.

Eene gelijke boete zullen zij verbeuren, in geval door hen de weging of meting op de vordering van den belanghebbende of beambte mogt worden geweigerd.

Zij zullen het gewigt van het graan, na aftrek van het graan of meel, hetwelk volgens art. 30 mogten hebben geschept, aan de ingezetenen in meel terug geven, zonder dat aan hen meer dan één ten honderd voor het verstuiver, op elke partij zal worden geleden.

Aantekeningen op art. 13.

(¹) De molenaars kunnen, ingevolge *Resolutie van den 29 April 1833*, no. 42 (Verz. no. 64), geacht worden aan de verplichting bij het eerste gedeelte van dit artikel te hebben voldaan, wanneer de aan hunne molens voorhanden mud of mudden, elk den inhoud hebben van 25 Nederl. koppen, en alzoo bestaan in die maten, welke, volgens art. 9 van Zijner Majesteits besluit van den 18 Dec. 1819 (*Staatsblad no. 57*), bekend zijn onder den naam van *kwart Nederlandsche mud*.

(²) Er is te kennen gegeven, dat zoodanige molenaars, als welke van behoorlijk geijkt gewigt op hunne molens voorzien zijn, voldoende om daarmede alle voorkomende partijen granen te wegen, niet worden bemoeijelijkt, wanneer dat gewigt niet juist bestaat uit de stukken bij dit artikel voorgeschreven.

Resolutie van den 23 Mei 1833, no. 54, 2de lid (Verz. no. 82).

Verbod om te malen na zonnen ondergang.

Art. 14. De molenaars zullen niet vermogen te malen na den ondergang of vóór den opgang der zon, zonder daartoe vooraf schriftelijke toestemming van den Ontvanger (¹) te hebben bekomen, en zulks op verbeurte telkens eener boete van *twee honderd gulden*.

Bij het geven van de gezegde toestemming, zal in het bijzonder worden gelet op het belang der watermolens, welke, aan denzelfden stroom of water liggende, slechts de een na den ander, op onbepaalde tijds-afstanden mogten kunnen malen; zullende die toestemming mitsdien niet mogen worden geweigerd voor den tijd, op welken deze molens, overeenkomstig plaatselijke verordeningen, mogten behoeven of kunnen werkzaam zijn. De bovenstaande bepalingen zullen echter in geen deele kunnen hinderlijk zijn aan de bevoegdheid der beambten, tot het doen van onderzoek in de molens, ook des nachts, dat is, tusschen den ondergang en den opgang der zon (²).

Aanteekeningen op art. 14.

(¹) Deze toestemming mogen de Ontvangers niet geven voor zoo danige molens, alwaar na zons-ondergang of voor zons-opgang afleveringen van gemalen granen, hoezeer ook gedekt door behoorlijke biljetten, worden opgemerkt.

Resolutie van den 27 October 1836, no. 76 (Verz. no. 161).

Bij *Resolutie van den 25 Juli* '1840, no. 123 (Verz. no. 98), is bepaald:

1) Dat de Ontvangers voor het vervolg geene vergunning tot nachtelijk malen aan de korenmolenaars zullen afgeven, dan op eene schriftelijke aanvraag van de belanghebbenden, daarbij tevens opgevende de partij of partijen graan, die des nachts doorgemalen zullen worden.

2) Dat de Ontvangers die vergunningen niet mogen afgeven, dan met de overtuiging, dat daartoe door windstilte of andere toevallige oorzaken eene wezenlijke behoefte bestaat, en nimmer voor langer dan éénen nacht, daarvan steeds zoo veel mogelijk kennis gevende aan den naastbij gestationneerden Commies.

Op een rekwest van een korenmolenaar, houdende verzoek om voorziening in de hierboven vermelde bepaling, is bij *Resolutie van den 17 October 1840*, no. 114 (Verz. no. 130), te kennen gegeven, dat met de hiervoren vermelde *Resolutie van den 25 Julij 1840*, no. 123, met oordeel en redelijkheid behoort te worden te werk gegaan, vooral gedurende het winterseizoen, als wanneer door de korte dagen meer behoefte bestaat tot het malen na den ondergang of vóór den opgang der zon.

(²) Bij *Resolutie van den 22 October 1840*, no. 33 (Verz. no. 150), is te kennen gegeven, dat door deze bepaling niet is gederogeerd aan de bepalingen der artikelen 197, 198 en 199 der algemeene wet, en dat mitsdien 's Rijks ambtenaren wel bevoegd zijn, om regtstreeks, ook bij nacht, de korenmolens te visiteren, wanneer in dezelve met der daad gewerkt wordt; doch dat wanneer in de molens niet wordt gewerkt, de visitatie niet anders vermag plaats te hebben dan met inachtneming van hetgeen bij art. 198 der algemeene wet is voorgeschreven.

Verbod om bedorven graan te malen.

Art. 15. De molenaars zullen voor de brood-, beschuit- en koekebakkers geene dan onbedorvene tarwe, gepelde spelt of rogge mogen malen, op verbeurte eener boete van *twintig gulden* voor elke honderd ponden. Evenmin zullen zij voor die bakkers eenig onbelast graan mogen malen, op verbeurte eener boete van tien gulden per mud, ten ware door het plaatselijk bestuur hun zulks mogt zijn toegelaten, en hiervan aan den Ontvanger kennis gegeven.

Aanteekening op art. 15.

Achterevolgens *Resolutie van den 15 Februarij 1834*, no. 35 (Verz. no. 77), moeten de molenaars, die zich in het geval bevinden bij dit art. bedoeld, *voorzien zijn van een schriftelijk bewijs* van het plaatselijk bestuur, ten einde hetzelfde aan de beambten bij het onderzoek of de peiling op hunnen molen te kunnen vertoonen.

Vergunning aan de korenmolenaars om mout te malen of granen te pellen.

Art. 16. De Administratie zal bevoegd zijn, om in zoodanige gemeenten, alwaar het gerijf der ingezetenen zulks zal noodzakelijk maken, aan de korenmolenaars toe te staan, op hunne korenmolens tevens mout te mogen malen of granen te pellen, onder de noodige voorzieningen.

De korenmolenaars, die de bovengenoemde bedrijven op behoorlijk patent vereenigd op denzelfden molen uitoefenen, en reeds uitgeoefend hebben vóór den 1. Julij 1832, zullen daarmede kunnen voortgaan, onder de noodige voorziening, door de Administratie aan hen voor te schrijven.

Aanteekening op art. 16.

Ten aanzien der korenmolenaars, welke in het geval verkeerden bij het tweede lid van dit art. bedoeld, is, bij *Resolutie van den 2 April 1833*, no. 50 (Verz. no. 31), vastgesteld, dat de gezamenlijke uitoefening der bij hetzelfde genoemde bedrijven zal verbonden zijn aan de navolgende voorwaarden, te weten:

1) Wat het pellen betreft:

- a. Dat deze vergunning aan een' volgenden eigenaar of huurder van den molen geen regt van aanspraak op gelijke gunst geven zal;
- b. Dat door den molenaar geene aan den accijns onderworpen granen, alware het ook om die te pellen, op zijnen molen zullen mogen worden ontvangen, dan voorzien van eene kwitantie van betaalden accijns, gelijk mede geene onbelaste granen ten zelfden einde, dan begeleid door het consent-biljet, bij art. 6 der wet wordende gevorderd;
- c. Dat de molenaar, door het genot dezer vergunning, zal geacht worden, zich, ten aanzien der granen, op zijnen molen ter peling aangenomen, vrijwillig te hebben onderworpen aan dezelfde boete en straffen, als bij deze wet zijn vastgesteld met opzigt tot de granen, welke op de molens worden bezorgd om te worden gemalen, en
- d. Dat de vergunning zal worden ingetrokken, zoodra de molenaar bevonden mogt worden , daarvan eenig misbruik te hebben gemaakt.

De bovenstaande bepalingen zijn niet toepasselijk op de korenmolenaars, welke tevens pelmolenaars zijn, doch de granen op eenen afzonderlijken molen pellen; dezelve betreffen enkel die molenaars, welke op denzelfden molen granen malen en pellen.

Resolutie van den 15 Februari' 1834, no. 39 (Verz. no. 78).

2) Wat het malen van mout betreft:

- a. Dat deze vergunning aan een' volgenden eigenaar of huurder van den molen geen regt van aanspraak op gelijke gunst geven zal, en
- b. Dat de vergunning zal worden ingetrokken, zoodra de molenaar bevonden mogt worden daarvan eenig misbruik te hebben gemaakt.

Een en ander onverminderd de bepaling van art. 39 dezer wet.

Bij Resolutie van den 28 November 1836, no. 80 (Verz. no. 184), is aan de Ontvangers verboden het afgeven van slechts ééne kwitantie van betaalden accijns tot het *gelijktijdig* pellen en malen van belaste granen op een' molen, op welken ook het pellen van granen is vergund, en daarbij tevens gelast om geene andere biljetten uit te reiken, dan tot het doen pellen of tot het doen malen, terwijl de zoo danige, die mogt verlangen om het belaste graan, na deszelfs pelling, op een' molen, als hier bedoeld, insgelijks te doen malen, zich zal moeten laten welgevalen, daartoe op nieuw aangifte en andermaal betaling van den accijns, overeenkomstig de bepalingen der wet, te doen.

Bepalingen ten aanzien van molens op de grenzen.

Art. 17. De administratie zal aan de korenmolenaars in de gemeenten op de grenzen des Rijks kunnen toestaan om op hunne molens het graan, hetwelk van buiten 's lands aldaar zal worden gebragt, zonder betaling van den accijns, te malen, onder de noodige voorzieningen. Evenmin zal het inkomend regt van het bovengemelde graan en het uitgaande regt van het daarvan gekomene meel worden gevorderd.

Aanteekening op art. 17.

De voorzieningen, bij het eerste gedeelte van art. 17 bedoeld, zijn genomen bij *Resolutie van den 6 Julij 1833, no. 78 (Verz. no. 115)*, en bestaan in de navolgende bepalingen:

- 1) De buitenlander zal zijne granen, bij derzelve invoer, brengen ten naasten aangewezen eersten kantore van betaling, alwaar de partij voor hoeveelheid en soort zal worden geconstateerd.
- 2) Na het stellen van den vereischten borgtogt voor de inkomende regten, en tevens wanneer de partij bestaat uit graan, bij gezegde wet belast, voor het bedrag van den accijns deswege, zal er een vrije volgbrief worden afgegeven, vermeldende den dag, datum en het uur der

afgifte, de hoeveelheid en soort van het graan, de merken en het getal der zakken, den naam van den persoon, voorzien; en den molen, op welken het graan zal worden gemalen.

3) Het graan zal vervolgens moeten worden gebracht ten kantore van den Ontvanger over de gemeente, alwaar de molen gelegen is, die, voor zoo veel aan den molenaar het scheppen van graan voor maalloon is toegestaan, op den volgbrief zal vermelden de hoeveelheid ponden, die de schep uitmaakt, voor welke hoeveelheid de accijns aldaar zal moeten worden voldaan.

4) Onder geleide van den in art. 2 vermelden volgbrief, zal het graan naar den molen worden vervoerd, alwaar dit dokument bij hetzelfde zal behooren te verblijven.

5) Het graan gemalen zijnde, zal de volgbrief, die, alvorens door den molenaar, op de wijze voorgeschreven in art. 22 dezer wet, bij het uitstorten der granen zal behooren te zijn gemerkt en ingevolge hetzelfde artikel afgeteekend, het meel, gedurende den terugvoer van den molen, begeleiden, en beide aan den Ontvanger, ten kantore in art. 2 genoemd, vertoond worden.

6) De Ontvanger zal de hoeveelheid meel met het ter maling in gevoerde graan, overeenkomstig de verhouding, bij de wet bepaald, vergelijken, en zal vervolgens, een en ander in order zijnde bevonden, de volgbrief bij den werkelijken uitvoer van het meel worden afgeteekend en de gestelde borgtocht worden vernietigd.

7) De molenaar, aan wien het malen van granen, invoege voorschreven, zal worden vergund, zal verplicht zijn, alvorens van deze toelating gebruik te maken, zich te onderwerpen aan dezelfde boeten en straffen, als bij de wet tegen de molenaars zijn vastgesteld, ingeval hij mogt worden bevonden, eenige bepaling, met opzigt tot de granen, voor buitenlanders op zijnen molen ter maling ontvangen of gemalen, te hebben overtreden.

8) De alzoo verleende vergunning zal aan eenen volgenden eigenaar of huurder van den molen geen regt van aanspraak op gelijke vergunning geven, en voorts kunnen worden ingetrokken bij ontdekking van eenig misbruik of toeleg daartoe.

Zijnde al verder bij voorschrevene Resolutie aan de beambten van de active dienst het houden van een gestreng toezigt in dezen aanbevolen, ter voorkoming van sluikerijen of heimelijken invoer van graan of meel; zullende zij in het bijzonder moeten toezien, of het tot meel gemalen graan werkelijk over de grenzen van het Rijk wordt uitgevoerd.

Straffen bij herhaalde bekeuring.

Art. 18. In geval eene overtreding, vergezeld gegaan met verkorting van den accijns of poging om denzelven te verkorten, door den molenaar zelven of wel door zijnen knecht of eenig ander persoon, voor wien hij, ingevolge artikel 12 dezer wet, verantwoordelijk is, mogt zijn begaan, en hij wegens dergelijke overtreding herhaaldelijk mogt zijn bekeurd, met dat gevolg dat, ter zake van dusdanige overtreding, twee of meer malen een regterlijk eindvonnis mogt zijn uitgesproken, zal hij telkens verbeuren het dubbel van de boete op de overtreding gesteld; terwijl hij bovendien, de overtreding door hem zelven zijnde begaan, zal worden gestraft met eene gevangenis van ten langste zes maanden, welke straf insgelijks zal worden toegepast op den knecht of ander persoon, welke herhaaldelijk ter gezegder zake zal zijn bekeurd.

Verbod tot het oprigten van molens zonder toestemming.

Art. 19. Alle koren-, mout- en pelmolens, welke bij de invoering dezer wet aanwezig zijn, zullen onverhinderd in werking blijven.

Na het vaststellen dezer wet zal geen koren-, mout- of pelmolen ergens mogen worden gebouwd of opgerigt, zonder dat, nadat Gedeputeerde Staten der provincie zullen zijn gehoord, het terrein, waarop die oprigting wordt verlangd, door Ons tot dat einde zal zijn goedgekeurd, op straffe dat dezelve, ten koste van den oprigter, zal worden afgebroken, gelijk

mede geen molen, onder welke benaming ook, in een' koren-, mout- of pelmolen veranderd (¹) of daartoe ingerigt zal mogen worden, zonder dat daartoe vooraf Onze toestemming gevraagd en verkregen zij, op straffe, dat de alzoo zonder deze toe stemming veranderde molen, ten koste van den eigenaar, buiten werking zal worden gebragt; - een en ander onverminderd de boete, door den overtreder bij gebruik van zoodanigen molen ingevolge art. 54 verbeurd.

Wanneer een koren-, mout- of pelmolen geheel afgeschaft of voor eenigen tijd buiten werking en vervolgens weder in werking gebragt wordt, zal daarvan vóóraf door den molenaar telkens aan de Administratie worden kennis gegeven. Bij verzuim van een of ander zal hij verbeuren eene boete van *vijftig gulden* voor den eersten dag, en *twintig gulden* wegens het verzuim der aangifte voor elk der daarop volgende dagen.

Aanteekeningen op art. 19.

(¹) Dat bijaldien een koren-, mout- of pelmolen tevens tot andere einden zal worden ingerigt, daartoe de toestemming van het Departement van Financiën zal worden aangevraagd.

Resolutie van den 28 October 1845, no. 88 (Verz. no. 205).

Volgens eene, bij *Resolutie van den 26 October 1833*, no. 84 (Verz. no. 11-1834), gegevene explicatie, beschouwt de Administratie een' afgebranden molen, welken men verlangt wederom te herstellen, niet te vallen in de termen van een' geheel afgeschaften molen, waarvan in de laatste zinsnede van dit artikel wordt gehandeld, daar naar haar oordeel hierdoor enkel het geval bedoeld wordt, dat een molen geheel en al wordt onbruikbaar gemaakt, zonder wederom op de zelfde plaats te worden gebezigd of door een' anderen te worden vervangen.

ONTVANGST EN VERBLIJF VAN HET GRAAN OP DEN MOLEN EN VERVOER VAN DAAR VAN HET GEMALENE.

Boeten op het ontvangen van graan op den molen enz. zonder biljetten.

Art. 20. De molenaars zullen geen belast of onbelast graan, tot het doen malen, waarvan een accijns- of consentbiljet wordt gevorderd, in of op hunne molens, molenwerven, molenhuizen, schuren, loodsen of stallen, molenkarren of schuiten of op hunne lastdieren, mogen ontvangen, dan voorzien van de vereischte accijns- of consentbiljetten, op verbeurte eener boete van twee gulden, wegens elk pond belast graan, en van vijftwintig gulden, wegens elk mud onbelast graan; zullende bovendien het graan en de zakken, waarin hetzelfde is vervoerd, zijn verbeurd (¹).

Onverminderd de bovengemelde bepaling, zal geen belast of onbelast graan, hoe ook genaamd, door hen als voren mogen worden ontvangen (²), dan gedurende den dag, dat is tusschen zonnen op- en ondergang, op verbeurte eener boete van twee honderd gulden bij elke overtreding van dit verbod.

Aanteekeningen op art. 20.

(¹) Op de vraag: in hoeverre transportmiddelen, gebezigd wordende bij frauduleusen vervoer van belast meel, kunnen aangehouden en in beslag genomen worden, onverschillig of zoodanige vervoer plaats grijpt binnen of wel buiten het terrein van bijzonder toezicht, en, in die gevallen, van toepassing kan geacht worden te zijn het bepaalde bij art. 241 in verband met art. 226 der algemeene wet van den 26 Augustus 1822 ?

Is, uit overweging, dat art. 226 der algemeene wet voortdurende werkende, zonder op eenige speciale wetten te zien, alle zoodanige beboetbare overtredingen betreft, als zich, gedurende haar bestaan, in het vak der in- en uitgaande regten en accijnsen mogten voordoen; Te kennen gegeven, dat de bepaling van art. 226 der algemeene wet toepasselijk is op den ongeoorloofden vervoer van graan en meel, voor zoo ver eenige boete daartegen bij de wet is bepaald. *Resolutie van den 24 September 1833*, no. 108 (Verz. no. 187).

(²) Het verbod bij het laatste gedeelte van dit art. gedaan, behoort, ingevolge *Resolutie van den 23 Mei 1833*, no. 34 (Verz. no. 82), in dien zin te worden verstaan, dat de molenaars niet vermogen na zonnen ondergang of vóór zonnen opgang eenig graan, door de ingezetenen zelve wordende aangebragt, in of op hunne molens of andere bij dit art. genoemde lokalen te ontvangen, doch dat het hun niettemin is vrijgelaten, om het graan, hetgeen zij op hunne eigene karren, schuiten of lastdieren, ingevolge art. 24, naar den molen te vervoeren, ook na zonnen ondergang aldaar te ontvangen, wanneer maar de oplading van dat graan is geschied vóór zonnen ondergang.

Scheuringen en in de molenbus steken der accijns-biljetten.

Art. 21. Zij zullen dadelijk bij het op den molen ontvangen van het door accijns-biljetten gedekte graan, en zoo veel mogelijk in tegenwoordigheid van dengenen, die hetzelve aan of op den molen gebragt heeft, het oorspronkelijk biljet ten halve moeten scheuren (¹) en steken in de molenbus (²), welke door de Administratie aldaar zal zijn geplaatst, zoodanig dat hetzelve door de opening der bus worde gestoken en dus in die opening niet blijve zitten, op verbeurte eener boete van *vijftig gulden*, voor elk accijns-biljet, hetwelk mogt worden bevonden niet ten halve gescheurd of niet volgens voorschrift van dit artikel in de bus te zijn gestoken.

Aanteekeningen op art. 21.

(¹) Deze biljetten moeten ten halve en dus tot ongeveer aan het midden derzelve worden gescheurd.

Resolutie van den 21 Augustus 1840, no. 81, 1e lid (Verz. no. 105).

(²) De biljetten, gelijk ook de strooken der dubbelen van de biljetten, welke volgens § 5 van art. 22 der wet, mede in de molenbus zijn gestoken, behooren van tijd tot tijd uit de molenbussen te worden geligt, met inachtneming der hiernavolgende, bij *Resolutie van het Hoofdbestuur, van den 24 September 1823*, no. 160 (Verz. no. 156), vastgestelde orders. *Resolutie van den 2 April 1833*, no. 50, 5e lid (Verz. no. 31).

1. De sleutels der molenbussen zullen berustende zijn onder de Controleurs (*), die dezelve zorgvuldig moeten bewaren, ten einde dezelve te allen tijde, des gerequireerd wordende, aan hunne superieuren te kunnen ter hand stellen.

2. Ten minste eenmaal 's maands of zoo dikwijls zulks noodig mogt worden geoordeeld, zullen de biljetten uit de molenbussen worden geligt, met uitzondering van die, waarvan het graan nog ongemalen aan den molen is, en die dus tot een nadere ligting in de bus zullen verblijven.

3. De Controleurs zullen de ligting der biljetten uit de molenbussen zoo veel mogelijk zelve doen met één' of meer commisen, en anders daartoe orders stellen, dat zulks door de commisen, welke zij daartoe schriftelijk zullen magtigen, worde gedaan.

(*) In de gemeenten, waar geen Controleur resideert, zullen de sleutels der molenbussen op de Kantoren der Ontvangers worden bewaard. *Resolutie van den 25 April 1833*, no. 71 (Verz. no. 59).

4. Bij de ligting zal behoorlijk worden acht gegeven, of de molenbussen en derzelve sloten in behoorlijke orde en steeds wel gesloten zijn, en bij bevinding van het tegendeel daarvan onverwijld rapport worden gedaan aan den Arrondissements Inspecteur; en zal er wijders worden gelet, of de in de bussen aanwezige biljetten behoorlijk zijn gescheurd geworden, en of die biljetten, waarvan het graan nog ongemalen aan den molen is, en welke biljetten ingevolge art. 2 in de bus zullen blijven, overeenkomen met de duplicaten, en zoo niet, daarvan insgelijks onverwijld worden kennis gegeven aan den Arrondissements Inspecteur.
5. Bij deze ligting behoort alzoo vooral te worden nagegaan, door vergelijking van hetgeen actueel op den molen is, en van de situatie bij vorige visitatiën bevonden, of er ook dadelijke overtredingen of indices van gepleegde overtredingen bestaan, ten einde in het eerste geval proces-verbaal van bekeuring worde opgemaakt, en in het laatste nopens de vermoedens het nog mogelijk verdere onderzoek te doen, en bij de volgende surveillance daaromtrent bijzonder acht te geven.
6. Nadat de biljetten uit de bussen geligt zijn, zullen de Controleurs, hetzij zij de ligting zelve hebben gedaan, of door de commisen hebben laten doen, de biljetten tot zich nemen, dezelve schiften; voor elk kantoor van aangifte, volgens de volgorde der dagteekeningen en genommerd, bij elkander voegen en dezelve dadelijk, voorzien van de noodige lijsten, aan de onder hunne Contrôle behoorende Ontvangers doen toekomen, die dezelve, behoorlijk geliasseerd, bij hunne registers zullen laten verblijven.
7. Voor zoo verre de biljetten mogten afgegeven zijn op kantoren buiten de Contrôle gelegen, zullen de Controleurs de biljetten voor elk kantoor, behoorlijk geliasseerd en van lijsten voorzien, aan den Arrondissements-Inspecteur (*) inzenden, die dezelve alsdan aan de respectieve Ontvangers of aan zijne ambtgenooten binnen de Provincie zal zenden, ten einde door de Ontvangers daarmede invoege voorschreven worde gehandeld.
8. Voor zoo verre kantoren van aangifte buiten de directie mogten gelegen zijn, zullen de biljetten door het intermediair der Directeurs ten voorsz. einde aan de Ontvangers worden gezonden.
9. De alzoo bij de registers verblevene biljetten zullen door den Verificateur voor de comptabiliteit behoorlijk tegen den stok worden geconfronteerd, ten einde daardoor het werk der verificatie te verzekeren.

De uit de molenbussen geligte biljetten, welke zijn afgegeven op Kantoren buiten de Provincie gelegen, zullen, door tusschenkomst der Arrondissements-Inspecteurs (*) van de beide Provinciën, op den voet van art. 7 der Instructie van den 24 September 1823, no. 160, voornoemd, aan de Ontvangers op de plaatsen der afgifte worden gezonden.

Resolutie van den 19 Augustus 1833, no. 152 (Verz. no. 160).

Bij *Resolutie van den 1 September 1838, no. 65 (Verz. no. 89)*, is bepaald, dat de biljetten, afgegeven op een Kantoor buiten de Contrôle gelegen, niet meer regtstreeks door de Arrondissements-Inspecteurs aan de Ontvangers zullen worden toegezonden, maar door tusschenkomst van den Controleur, waaronder het Kantoor van uitgifte gelegen is, met uitdrukkelijken last aan de Controleurs, om voor die Kantoren, welke biljetten afgeven op molens, onder twee verschillende Contrôles gelegen, de biljetten, geligt uit de molenbussen hunner eigene Contrôle, aan den Ontvanger niet terug te zenden voordat zij de biljetten uit die andere Contrôle ontvangen en zich verzekerd hebben, dat er geene biljetten uit dubbele registers afgegeven zijn.

(*) Thans Arrondissements-Directeurs.

Bij *Resolutie van den 18 Maart 1840*, no. 135 (Verz. no. 48), is bepaald, dat bij het opmaken der lijsten bedoeld bij *Resolutie van den 24 September 1823*, no. 160 (Verz. no. 156), ook daarop te brengen de biljetten no. 35, accijnsen (beestenvoeder), en dezelve, door bijvoeging van de letter *B* achter het nummer, van de andere onderscheidende.

De Ontvangers zullen de lijsten, na vooraf met de biljetten te hebben vergeleken, van de onderstaande verklaring voorzien:

- „ De bovengemelde biljetten
- „ bij mij ontvangen.
- „ De Ontvanger te”

en dezelve daarna aan den Controleur terug zenden, die dezelve onder zich zal houden, om met het einde van het dienstjaar aan den Heer Arrondissements-Inspecteur in te zenden.

Bij *Resolutie van den 11 September 1839*, no. 117 (Verz. no. 129), zijn de Ontvangers herinnerd aan het inplakken der biljetten door middel van eene streep papier aan den stok van het register, alsmede verboden het uitsnijden van Gemaalbiljetten uit de registers, vroeger dan het oogenblik der afgifte aan de belanghebbenden.

Deze inplakking zal moeten geschieden dadelijk na de terugbekoming der biljetten.

Resolutie van den 8 Februarij 1842, no. 29 (Verz. no. 46).

Voor elk niet behoorlijk ingeplakt, verklad, verschreven of niet behoorlijk ingevuld biljet zullen de Ontvangers verbeuren eene boete van een gulden.

Resolutie van den 7 December 1841, no. 24 (Verz. no. 205).

Deze boete zal niet worden toegepast:

- a. In het geval dat het biljet als bijlage bij een proces-verbaal is overgelegd, van welk geval melding is te maken, door opgave van de dagteekening van het proces-verbaal.
- b. Bijaldien het biljet niet ten Kantore des Ontvangers is ingekomen; kunnende dit blijken uit de lijsten, welke bij het ledigen der molenbussen moeten worden opgemaakt en aan den Ontvanger gezonden, (*Resolutie van den 24 September 1823*, no. 160 Verz. no. 156); waaruit dus volgt, dat de Ontvangers, om hunne verantwoordelijkheid te dekken, die lijsten bij hunne registers overleggen.

Resolutie van den 2 November 1839, no. 24 (Verz. no. 141)

De hier boven sub A en B vermelde lijsten moeten vooraf door den Controleur worden gecertificeerd.

Resolutie van den 1 October 1841, no. 82 (Verz. no. 154).

En c. Indien bij het terug bekomen der biljetten aan het Kantoor van afgifte mogt blijken, dat een uit de molenbussen geligt biljet mogt zijn veranderd of verklad na de afgifte ten Kantore, de Ontvanger zich zal kunnen vrijwaren van de boete, door op de lijst de navolgende verklaring te stellen: „*de bovenvermelde biljetten terug ontvangen, met uitzondering van dat, voorkomende onder no. , als hetwelk na de afgifte is verklad of veranderd;*” zullende vervolgens het veranderd of verklad biljet door den Ontvanger, na op eene afzonderlijke lijst te zijn gebracht, houdende, in eene kolom van aanmerkingen, de redenen waarom het biljet, zoo als het ligt, niet is kunnen worden aangenomen, met die lijst aan den Controleur worden ingezonden.

Resolutie van den 29 October 1841, no. 12 (Verz. no. 174).

Op last der Heeren Gouverneurs (*) kunnen kleine gebreken, ontstaan aan de molenbussen, ten koste van het Rijk worden hersteld.

Resolutie van den 30 April 1834, no. 75, 2e lid (Verz. no. 138).

Formaliteiten bij het malen en het vervoer van het meel van den molen in acht te nemen.

Art. 22. Zij zullen het dubbel van het accijns-biljet bij het belaste, even als het consent-biljet bij het onbelaste graan, dat met zoodanig biljet ter molen is gebracht, moeten doen verblijven. Bij het ter maling uitstorten van *elken* zak eener partij graan, zullen op de binnenzijde van het dubbel van het accijns biljet, of van het consent-biljet daartoe behoorende, en wel over de geheele lengte ⁽¹⁾ met rood krijt stellen eene duidelijke en zichtbare streep, en zullen zij wijders het uitstorten van den laatsten zak der partij, na ook voor dien zak eene streep als voren te hebben gesteld, tevens over de geheele lengte, dwars door alle de aldus uitgedrukte strepen, halen eene soort gelijke kruisstreep, ten blijke dat de geheele partij is uitgestort. Wanneer derhalve de partij graan uit niet meer dan een' zak bestaat, zullen zij het ter maling uitstorten daarvan aanwijzen door het als voren stellen van twee elkander kruisende strepen. Ongemalen graan, gedekt door een op voormelde wijze gemerkt biljet, zoo wel als gemalen of in de molenkar uitgestort graan, gedekt door een aldus niet gemerkt biljet, zal worden beschouwd als geheel van geen biljet te zijn voorzien.

Bij den vervoer van het gemalen graan ⁽²⁾ van den molen, zal de molenaar of deszelfs daartoe door hem gemagtigde knecht, op den rug, hetzij van het dubbel van het accijns-biljet, hetzij van het consent-biljet, op de hiertoe, en in het bijzonder wat het eerstgemelde biljet betreft, onder no. 1 en no. 2 aldaar door de Administratie aan te wijzen plaats, met zwarten inkt, in *volle schrijffletters*, vermelden den dag, de dagteekening, de maand en het uur wanneer hetzelfde graan van den molen wordt vervoerd ⁽³⁾ en zulks door zijne naamteekening bevestigen; terwijl zij na dit verrigte dadelijk, wat de strook of dat gedeelte van het dubbel van het accijns-biljet aangaat, hetwelk de afteekening no. 2 behelst, zulks van hetzelfde zullen moeten afknippen en steken in de molenbus, zoodanig als in art. 21 omtrent het oorspronkelijk accijns-biljet is bepaald ⁽⁴⁾.

Bij verzuim van een of ander, zal de molenaar verbeuren eene boete van *twee gulden* ⁽⁵⁾ voor elk pond meel van belast graan, en van *vijf en twintig gulden* voor elke mud meel van onbelast graan.

Aan de molenaars, welke niet kunnen schrijven, zal worden toegestaan om den dag en de dagteekening, de maand en het uur als voren uit te drukken door middel van hiertoe, van wege de Administratie aan hen op te geven merken, en om in plaats van hunne naamteekening een stempel te stellen ⁽⁶⁾.

Het verbodden, verkladden, overschrijven of eenigermate veranderen van den als voren vermelden dag, dagteekening, maand of uur, of het daaraan toebrengen van eenige bijvoeging, zal het biljet, onverminderd de bepalingen der strafwet tegen vervalsching, doen ophouden van eenige kracht te wezen tot dekking van het gemalen graan of meel, ten zij de verbodding, verkladding, overschrijving, verandering of bijvoeging blijke door een' der ambtenaren in de gemeente, waar onder de molen behoort, of door den Ontvanger aldaar te zijn erkend en geviseerd, vóór en aler het gemalene van den molen wordt vervoerd.

Insgelijks zal het gemalen graan of meel worden beschouwd ongedekt van biljet te wezen, indien deszelfs vervoer van den molen wordt bevonden te zijn geschied vóór het uur door den molenaar daartoe op het biljet gesteld.

Aanteekeningen op art. 22.

⁽¹⁾ Bij arrest van den Hoogen Raad is aangenomen dat door de *geheele lengte*, alleenlijk wordt verstaan, *de lengte van dat gedeelte van het biljet, hetwelk de binnenzijde van het dubbel*

accijns-biljet uitmaakt; zoodat de strepen moeten loopen over het midden van het biljet of document en niet tevens over de strooken.

Resolutie van den 27 Junij 1842, no. 36 (Verz. no. 133).

(²) Bij *Resolutie van den 22 October 1835, no. 71 (Verz. no. 154)*, is voorzien in het geval, dat eene partij graan, hetzij door windstilte of andere onvermijdelijke oorzaken slechts gedeeltelijk mogt zijn gemalen, door den Ontvanger in het bezwaar zal kunnen worden te gemoet gekomen, door, op den voet van art. 42 der wet, een consent-biljet te verleenen tot aflevering, vervoer of inslag van het doorgemalen gedeelte, onder toezigt der ambtenaren, na daarvan melding te hebben gemaakt op den strook der duplicaat-accijns-kwitantie, en op welke accijns-kwitantie de molenaar alsdan zal moeten doen blijken, dat een gedeelte der partij, volgens het daartoe verkregen consent, is afgeleverd, hetwelk door de ambtenaren, die bij de aflevering tegenwoordig behooren te zijn, zal dienen te worden bevestigd, ten einde op die duplicaat-kwitantie later het overgebleven gedeelte der partij zal kunnen afgeleverd worden, en het verleende consent-biljet, mitsgaders de duplicaat-accijns-kwitantie, voorts als een document worden beschouwd, bij eventuele peiling bij den bakker of meelverkooper, bij wien de inslag is bewerkstelligd.

Bij *Resolutie van den 18 Juni) 1839* is te kennen gegeven, dat bij den afvoer van een gedeelte van eene doorgemalene partij graan, de ambtenaren voor het begeleiden dertig cents kunnen genieten op den voet der *Resolutie van den 8 November 1832, no. 4 B (Verz. no. 81)*.

(³) Op eene gedane vraag, “of, indien, bij den vervoer van het meel, uit de hier bedoelde afteekening blijkt, dat de aflevering van den molen heeft plaats gehad na het verstrijken van den tijd, bij de 3de zinsnede van art. 26 vastgesteld, de molenaar of de vervoerder deswege bekeurd kan worden, en of de aflevering vóór, doch de vervoer na het verstrijken van den tijd plaats hebbende, het biljet moet worden beschouwd voor den vervoer ook niet geldig te zijn, en dus den vervoerder bekeurbaar te wezen”, is door de Administratie bij *Resolutie van den 25 November 1833, no. 64 (Verz. no. 110-1834)*, geantwoord, dat bij vervoer van meel, met een biljet, afgeteekend na het verstrijken van den gemelden tijd, er geene termen zijn om den vervoerder te bekeuren, doch dat de afteekening, door den molenaar op het biljet gesteld, het bewijs opleverende, dat hij het graan of meel langer aan den molen heeft gehouden, dan volgens de aangehaalde 3de zinsnede van art. 26 vermag plaats te hebben, zulks wel aanleiding zou kunnen geven, om den molenaar deswege te achterhalen.

(⁴) Ter bereiking der ware bedoeling van de verpligting tot dubbele afteekening der biljetten, waartoe de molenaars volgens 5 van dit art. zijn gehouden, is aan de beamtten, ingevolge de *Resolutie van den 2 April 1833, no. 50 (Verz. no. 31)*, voorgeschreven, om bij twijfel of vermoeden van vervalsching of verandering in de afteekening op den rug van het biljet, hetzij wat den dag, de dagteekening, of wel het uur betreft, zich dadelijk door middel van opening der bus en de vergelijking der afteekening op den strook tegen die op den rug van het biljet, van de echt- of onechtheid dezer laatste te verzekeren; met last om, tot meerdere versterking van gezegden maatregel en alzoo tot het zoo veel doenlijk beletten van het malen van meer dan ééne partij graan op een en hetzelfde biljet, het dubbel van het biljet, hetzij bij den vervoer van het graan naar den molen, hetzij bij het te huis brengen van het meel van den molen, op den rug af te teekenen ter plaatse op dat dokument aangewezen.

Bij *Resolutie van den 12 Junij 1837, no. 48 (Verz. no. 70)*, is bepaald, dat de ambtenaren bij de visitatie of opneming van het graan aan den molen, op het dubbel van het accijns-biljet

zullen vermelden den staat, waarin zich de partij op dat oogenblik bevindt, door uit te drukken, hoeveel van dezelve gemalen, en hoeveel daarvan nog ongemalen is.

(⁵) Bij *Arrest van den Hoogen Raad van den 23 Mei 1843* (Verz. 1846 . no. 118), is deze boete toegepast ter zake de molenaar op den strook no. 2 van eene accijns-kwitantie wel het uur der aflevering, maar niet op dezelve een der woorden *voor-* of *na-*middag had door gehaald.

(⁶) Volgens *Resolutie van den 6 Mei 1833, no. 87* (Verz no. B4), zijn de Arrondissements-Inspecteurs (*) gemagtigd , om zich ten aanzien der daarbij bedoelde merken te verstaan, en alzoo onderling de zoodanige te bepalen, als naar de omstandigheden geschikt en voor den molenaar uitvoerbaar zullen worden bevonden; zijnde de molenaars gehouden, om, alvorens zij met het gebruik der overeengekomene merken eenen aanvang maken, aan den Inspecteur eene opgave te doen, voorzien van hunne handteekening of het merk dat dezelve vervangt, en door twee getuigen erkend.

Deze opgave zal de omschrijving der merken, welke zij zich verbinden te bezigen, benevens derzelve beteekenis moeten inhouden; dezelve zal ter kennis van den Ontvanger en van de ambtenaren met het toezigt over den molen en den omtrek belast, worden gebracht, en de merken zullen niet kunnen worden veranderd, dan met toestemming van den Arrondissements-Inspecteur, die eene nieuwe opgave ten gevolge zal hebben.

Boete voor het ter molen ontvangen van ongemerkte zakken.

Art. 23. De molenaars zullen geen graan op hunne molens, bergplaatsen of werven mogen ontvangen, noch het gemalene van hunne molens mogen vervoeren, dan in zakken die duidelijk in olieverbw, volgens artikel 4, zijn voorzien van de merken (¹) in de biljetten uitgedrukt, op verbeurte eener boete van *vijf en twintig gulden* voor elken zak graan of meel welke niet behoorlijk als voren gemerkt, of met andere of meerdere merken dan ingevolge de biljetten door hen mogten zijn ontvangen, of van hunne molens vervoerd.

In geen geval zal bij onderzoek of peiling der ambtenaren een voorgewend verschil, het zij wat de merken, het zij wat de hoeveelheid betreft, tusschen het in den molen ontvangen graan en den inhoud der biljetten, den molenaar in eenig opzigt te stade komen, of ter verontschuldiging kunnen strekken.

Aanteekening op art. 23.

(¹) Uit het verbod bij deze zinsnede den molenaars gedaan, om graan te ontvangen, of het gemalene te vervoeren, anders dan in behoorlijke, volgens art. 4 der wet gemerkte zakken, volgt van zelve, dat er op den molen geene zakken met graan of meel mogen worden gevonden, dan die ingevolge voorschreven zijn gemerkt, vermits het vinden van zoodanigen zak of zakken met meel het bewijs met zich zou brengen, dat de molenaar het graan, waarvan dit meel afkomstig is, in eenen niet behoorlijk gemerkten zak heeft ontvangen, en dat hij derhalve de bij dezelfde zinsnede bepaalde boete van f 25—00 voor elken zak heeft verbeurd, zonder dat echter het graan of meel aanhaalbaar noch accijns verschuldigd is.

Resolutie van den 6 Junij 1833, no. 76, 3e lid (Verz. no. 114).

(*) Thans Arrondissements-Directeurs.

Wijze van vervoer van het graan van den molen.

Art. 24. Voor zoo verre de molenaars zelven het graan of het meel voor de ingezetenen naar of van den molen vervoeren of doen vervoeren, zal zulks niet mogen geschieden dan door

middel van daartoe bepaaldelijk dienende opene voer- of vaartuigen, waarop in olieverbewerking duidelijk en zichtbaar zullen moeten zijn gesteld de naam van den molen en van den molenaar waaraan zij behooren.

De zakken graan zullen bij het brengen aan den molen en de zakken meel bij den afvoer van den molen, en voorts gedurende den vervoer, zoodanig op de daartoe als voren gebezigde voer- of vaartuigen moeten zijn geplaatst, dal dezelve gevoegelijk kunnen worden geteld. Echter zullen zij het graan of het meel ook mogen of kunnen doen vervoeren op lastdieren, mits deze van eene klinkende bel zijn voorzien.

Het meel zal nergens elders mogen worden gebragt dan aan het in het biljet vermeldde huis of gebouw van den aangever.

Wanneer een of ander van het bovenstaande door hen mogt worden verzuimd of nagelaten, zullen zij deswege verbeuren eene boete van *vijftig gulden*.

Tot dekking van het op des molenaars voer- of vaartuigen of lastdieren gevonden worden de graan of meel gedurende den vervoer, zal geen accijns- of consent-biljet van kracht zijn, hetwelk ouder is, dan wat het harde graan betreft, twee dagen, gerekend na dien der afgifte van het biljet, of wel volgens artikel 8 toegestane verlenging, en, wat het meel aangaat, dan het tijdsverloop, tot deszelfs terugvoer, volgens art. 5 of 6 bepaald, ten ware de ontvangers den aldus beperkten tijd, op aanvraag van den molenaar en wel vóór deszelfs afloop in een of ander geval, mogt hebben verlengd, uit hoofde van gebrek aan wind of water, of van andere omstandigheden, welke het genoegzaam tijdig malen van het graan mogten hebben verhinderd.

Peiling op de molens en andere gebouwen.

Art. 25. De molens, molenhuizen, molenwerven, molenbergen, de voer- en vaartuigen de schuren, loodsen, stallen en andere bergplaatsen, door de molenaars en hunne knechts, het zij voor dit hun bedrijf, het zij tot eenig ander einde wordende gebruikt, mitsgaders hunne woonhuizen en die hunner knechts in de gemeente alwaar hun molen is gelegen, of in de daaraan grenzende gemeente, zijn aan het onderzoek en de peiling der beambten onderworpen, en waf gezegde huizen betreft, ook zoodanig gedeelte of gedeelten derzelve, als door anderen dan de molenaars of hunne knechts mogten worden bewoond.

Aanteekening op art. 25.

De bergplaatsen, die de korenmolenaars bezigen tot de oplagen van het graan van hunnen landbouw, behooren, ingevolge *Resolutie van den 5 Februari) 1834, no. 72* (Verz. no. 71), niet tot de lokalen in art. 25 vermeld. (Zie 5 1 van art. 26). De bedoelde bergplaatsen mogen in allen gevalle nimmer grenzen aan de woningen en gebouwen in dit art. opgenoemd; zijnde het aan de beoordeeling des Gouverneurs verbleven, om naar de lokaliteiten of den meerderen of minderen afstand dier bergplaatsen van de gedachte woningen en gebouwen, de zelve al of niet als zoodanig goed te keuren.

Vervolg van Art. '25. — Boeten. — Verlenging der biljetten.

Art. 26. Het graan of meel dat door de beambten op- of in de bij art. 25 genoemde gebouwen of plaatsen wordt gevonden, zal door het vereijsschte accijns- of consent-biljet moeten zijn gedekt ⁽¹⁾, met uitzondering nogtans:

1e. Van het harde graan voorhanden in gebouwen, welke, als ten dienste van den landbouw ⁽²⁾ of van den handel, aan den ontvanger mogten zijn opgegeven en als zoodanig door hem erkend of ingevolge art. 51 door de administratie toegelaten, en

2e. Van eene hoeveelheid tot en met vijf ponden meel van belast graan, welke voor huishoudelijk gebruik in de woning des molenaars of die van zijne knechts, niet uitmakende het molenhuis, noch grenzende aan den molen, zal worden vrijgelaten.

Bij bevinding eener partij graan of meel niet door het vereischte biljet gedekt, zal de molenaar verbeuren eene boete van *twee gulden* voor elk pond belast graan of meel van dat graan, en *vijf en twintig gulden*, voor elke mud onbelast graan of meel van hetzelfde; zullende bovendien de partij graan of meel zelve, nevens de daartoe behoorende zakken, zijn verbeurd wanneer zij meer dan twintig ponden, wat het belaste, en meer dan zes schepels wat het onbelaste aangaat, mogt bedragen, behoudens het regt van den eigenaar om zijne schade op den molenaar te verhalen.

Tot dekking van het gevonden wordende graan of meel, zal geen accijns of consentbiljet van kracht zijn, ouder zijnde dan zes dagen ⁽³⁾ na dien der afgifte van het biljet, of wel volgens art. 8 toegestane verlenging; ten ware de ontvanger den aldus beperkten tijd, op aanvraag van den molenaar en wel vóór deszelfs afloop, mogt hebben verlengd ⁽⁴⁾ uit hoofde van gebrek aan wind of water of van andere omstandigheden, welke het genoegzaam tijdig malen van het graan mogten hebben verhinderd.

De molenaar zal te dien einde van het biljet afknippen en ter invulling en teekening den ontvanger moeten aanbieden het daartoe bestemde bovenste gedeelte van het biljet; zullende de ontvanger, de redenen van den molenaar gegrond vindende, de verlenging niet mogen weigeren.

Aanteekeningen op art. 26.

⁽¹⁾ Ingevolge *Resolutie van den 23 Mei 1833, no. 34* (Verz. no. 82), zal, bij de peiling der molens door de beampten, onder het meel, hetwelk door biljetten gedekt moet zijn, niet worden begrepen het zoogenaamde ringmeel, mits dit meel niet meer bedrage dan hoogstens tien ponden, voor een gewoon paar steenen, en kennelijk voor de consumtie onbruikbaar zij.

⁽²⁾ Zie de aanteekening bij art. 25.

⁽³⁾ Het biljet is van kracht, zes dagen na dien der aangifte, dat is, met andere woorden, zes dagen, volgende op den dag, waarop het biljet is afgegeven, zoodat een biljet, den loden afgegeven, tot den 21sten ingesloten van kracht blijft, doch den 22sten niet meer geldig is.

Resolutie van den 25 November 1833, no. 64 (Verz. no. 110).

⁽⁴⁾ Volgens de *Resolutie van den 23 Mei 1833, no. 34* (Verz. no. 82), is aan de Ontvangers de bevoegdheid verbleven, om, naar eisch van omstandigheden, den tijd van zes dagen, gedurende welke het accijns- of consent-biljet, tot dekking van het op de molens gevonden wordende graan of meel, wordt beschouwd van kracht te zijn, ook *onmiddellijk bij de uitgifte van het accijns of consent-biljet*, te dien einde te verlengen, mits de molenaar zorg drage, dat door den aangever van het graan de verlangd wordende verlenging van tijd bij zijne aangifte worde opgegeven.

Deze verlenging, zoowel als *alle* nadere verlenging, moet, naar luid der *Resolutie van den 8 Junij 1833, no. 58* (Verz. no. 94), *bepaaldelijk* worden toegestaan door den Ontvanger, *onder wiens kantoor de molen gelegen is*, omdat bij het best kan beoordeelen, of des molenaars redenen gegrond zijn.

De verlenging *onmiddellijk bij de uitgifte*, zal slechts in zeer enkele gevallen denkbaar zijn, waarin de molenaar, *reeds bij de afgifte* van een biljet door den Ontvanger, met zekerheid zou kunnen verklaren, dat hij buiten de mogelijkheid zal zijn, om het graan, na verloop der zes dagen, gedurende welke dit biljet van kracht is, te kunnen malen.

Resolutie van den 8 November 1844, no. 101 (Verz. no. 244).

De verlenging kan, volgens de *Resolutie van den 27 December 1833, no. 146* (Verz. no. 34-1834), ook voor biljetten tot dekking van het gemalen graan worden verleend, met dien verstande, dat aan de Ontvangers bij eene nadere *Resolutie van den 22 Maart 1834, no. 79* (Verz. no. 111), de bevoegdheid is toegekend, om de hier bedoelde biljetten ook dan te verlengen, wanneer de partij graan *gedeeltelijk* is afgemalen; doch voor zoo verre de molenaar de verlenging vraagt, wanneer de partij reeds *geheel gemalen* is, mag de Ontvanger geene verdere verlenging verleen, ten zij in het geval van overtuiging, wegens het werkelijk bestaan van deze of gene bijzondere omstandigheid, waardoor nog een zekere korte tijd tot den afvoer van het gemalene van den molen, naar dien, welke daartoe anders op het biljet is gesteld, mag worden vereischt.

Verplichtingen der molenaars gedurende de peiling.

Art. 27. De molenaars zullen de hoeveelheid en soort van het harde graan, mitsgaders het gemalen graan of meel, op of in hunne lokalen voorhanden, aan de beambten bij de peiling of het onderzoek nauwkeurig opgeven, het harde van het gemalen, en voor zoverre zij tevens moutmolenaars zijn het gemouten of met mout vermengde graan of daarvan gekomen meel, van het overige graan of meel afgescheiden houden, de biljetten aan de beambten overgeven, den molen, des gevorderd, gedurende den tijd van het onderzoek of de peiling doen stilstaan, en voorts zorgen, dat zij, of iemand hunnentwege, die bekwaam is het noodige te verrigten, te huis of aan den molen zijn.

Elke overtreding dezer bepalingen zal worden gestraft met eene boete van *drie honderd gulden*.

Zij zullen mede verplicht zijn, bij gezegde peiling of onderzoek, de zakken in zoodanige orde te stellen, dat zij, zonder verplaatsing, dadelijk opgenomen en geteld kunnen worden, alsmede de eigenaars van het graan of meel duidelijk aan de beambten op te geven, op verbeurte eener boete van *vijftig gulden* voor elke overtreding dezer bepaling.

Een en ander onverminderd de boete, die de molenaar wegens bevonden verdere overtreding der tegenwoordige wet mogt hebben verbeurd.

Boeten bij over- of onderwigt.

Art. 28. Het gevonden wordende graan of meel zal bij de peilingen door een' Rijks-weger of meter (¹) ten overstaan van den molenaar, verkiezende, ten gevolge van daartoe aan hem gedane uitnoodiging, bij die verrigting tegenwoordig te zijn, of anders zonder zijn bijzijn, moeten worden gewogen of gemeten.

Wanneer de hoeveelheid van eenige, hoezeer anderzins door een behoorlijk biljet gedekte partij, het zij op den molen, of eenig ander in art. 25 vermeld lokaal, gebouw of bergplaats, het zij op des molenaars voer- of vaartuig, het zij op deszelfs lastdier, mogt worden bevonden in gewigt of maat niet overeen te stemmen met den inhoud van het biljet, zal, bij ontdekking van meerder, in geval het verschil boven een vijf en twintigste gedeelte bedraagt, de molenaar verbeuren eene boete van *twee gulden* voor elk pond belast graan of meel, en *vijf en twintig gulden* voor elk mud onbelast graan of meel, hetwelk te veel bevonden is; terwijl hij in allen gevalle zal zijn verplicht tot betaling van den enkelen accijns wegens de te veel bevondene hoeveelheid belast graan of meel.

Bij bevinding van minder belast graan, of meel van belast graan, zal, wanneer het verschil, onverminderd de hoeveelheid die van de partij door den molenaar voor maalloon, volgens art. 30, mogt zijn geschept, meer dan één, doch niet boven de vier ten honderd bedraagt, de molenaar verbeuren eene boete, gelijkstaande aan het bedrag van den tiendubbelen accijns, en

bijaldien het verschil meer dan vier ten honderd belooft, eene boete, gelijk staande aan het bedrag van den twintig dubbelen accijns, wegens het bevonden te kort.
Voor elken zak zal één pond bij de weging worden afgetrokken.

Aanteekening op art. 28.

(¹) Tot het verrigten der hier bedoelde wegingen en metingen, kunnen, ingevolge de *Resolutie van den 10 Mei 1833, no. 42* (Verz. no. 71), al de commiezen worden bevoegd verklaard, en dus zoo wel de van 's Rijks wege geagreëerde stedelijke, als de Rijks commiezen; met dien verstande evenwel, dat dáár, waar in sommige steden, aan welker beambten de invordering van den Rijks accijns is opgedragen, bepaalde wegers en meters voor het gemaal mogten zijn, deze aldaar uitsluitend die functiën zullen uitoefenen, en voorts, dat, bij opdracht aan de bedoelde commiezen, het voldoende is, daarvan aanteekening op hunne commissiën door den Arrondissements-Inspecteur (*) te doen stellen.

Vervoer naar het kantoor van het aangehaalde meel of graan.

Art. 29. De zakken graan of meel, waarin het te veel of te kort is gevonden, zullen door de beambten verzegeld, en aan het kantoor van den ontvanger moeten worden gebracht, ten einde het graan of meel, des gevorderd, herwogen of hermeten worden. Dit en een en ander zal kunnen worden nagelaten, indien de molenaar of deszelfs gemagtigde knecht, bij de weging en meting tegenwoordig zijnde, de herweging of hermeting niet vordert, waaromtrent zij zich onmiddellijk na de weging of meting zullen moeten verklaren.

Van de hoeveelheid in gewigt of maat en van de soort van het graan of meel, zoo wel als van de merken der zakken, en van het, indien, zulks geschiedt, door den molenaar berusten in de weging of meting, zal in het proces-verbaal (¹) nauwkeurige melding worden gemaakt.

Aanteekeningen op art. 29.

(¹) Bij het opmaken van processen-verbaal van bekeuringen die de ambtenaren stiptelijk na te leven het bepaalde bij art. 240 der algemeene wet.

Resolutie van den 8 October 1845, no. 114 (Verz. no. 189).

De Inventaris van aangehaalde goederen steeds bij voorkeur in de processen-verbaal van bekeuring te vervatten, en door den Ontvanger, ten wiens overstaan de inventarisatie geschiedt, mede te doen onderteekenen, doch behoeft door dezen ambtenaar niet mede beëdigd worden; terwijl, in het geval de inventaris bij afzonderlijke akte wordt opgemaakt, die akte te gelijk met het proces-verbaal der aanhaling in debet moet worden geregistreerd.

Resolutiën van den 26 Januari) en den 18 Mei 1846, no's. 40 en 120 (Verz. nos. 29 en 116).

Bepalingen nopens het scheppen van graan of meel voor maalloon.

Art. 30. Voor zoo verre aan de molenaars het scheppen van graan of meel voor maalloon is toegestaan, zal dit schepgraan of meel dadelijk door hen moeten worden gestort in eene geslotene en met een of meer trechters of openingen voorziene kist, welke zij zich tot dat einde voor hunne rekening zullen moeten aanschaffen, en in het lokaal van den molen plaatsen; aan deze kist, waaruit nimmer eenig graan of meel, dan ten overstaan der ambtenaren zal mogen worden geligt, zullen mits dien twee onderscheiden werkende sloten worden gehecht, en zal de sleutel van het eene slot onder den Ontvanger, en die van het andere onder den molenaar blijven berusten.

(*) Thans Arrondissements-Directeur.

De schepkist zal ten genoegen der ambtenaren worden vastgemaakt, zoodat alle uitstorting van graan of meel, of het geheel of gedeeltelijk ledigen der kist, zonder derzelver behoorlijke ontsluiting, onmogelijk is, en bijaldien mogt worden ontdekt, dat aan de kist in dien staat eenige verandering, zonder toestemming der Administratie, ware toegebragt, zal de molenaar telkens verbeuren eene boete van *vijftig gulden*.

Aangifte van het schepgraan.

Art. 31. Wanneer het maalloon, het zij geheel, het zij gedeeltelijk, in schepgraan ⁽¹⁾ wordt betaald, zal zulks door den aangever moeten worden opgegeven, en hiervan, en dus ook van de Werkelijke hoeveelheid schepgraan, bijzondere aantekening op het accijns- of consent-biljet geschiedt ⁽²⁾, zullende, bij gebreke van dien, het maalloon gerekend worden als in geld voldaan te zijn.

Aanteekeningen op art. 31.

⁽¹⁾ Van het door den molenaar geschept wordende gedeelte van het graan, tot meeting of voeding van het vee, of ten dienste der Stijfsel makers, moet de accijns blijven betaald.

Zie aantekening op art. 2 § 2.

⁽²⁾ Bij het afgeven van accijns- of consent-biljetten zijn de Ontvangers gehouden, om van die partijen graan, waarvan het maalloon in *geld* wordt betaald, de op de evenvermelde biljetten voorkomende woorden: *de schep bedraagt ponden*, met de pen door te halen, en van die partijen, waarvan dat loon geheel of gedeeltelijk bij den *schep* voldaan wordt, het getal geschept wordende ponden in *volle schrijffletters* achter het woord *bedraagt*, in te vullen.

Resolutie van den 8 September 1846, no. 47 (Verz. no. 156).

Later is bij *Resolutie van den 16 October 1846, no. 45 (Verz. no. 179)*, te kennen gegeven, dat de Ontvangers zullen kunnen volstaan met, in plaats van het juiste gewigt, achter het woord *bedraagt*, te vermelden dat gedeelte graan, dat tot maalloon is toegestaan; zoodat, wanneer dat gedeelte, bij voorbeeld, een zestiende van de partij belooft, de bedoelde biljetten in dezer voege zullen kunnen worden ingevuld: *de schep bedraagt HET ZESTIENDE pond*, terwijl de invulling nopens den schep op de consent-biljetten voor *onbelaste* granen achter wege kan worden gelaten, en dat de Ontvangers alzoo zullen kunnen volstaan, met de op die biljetten voorkomende woorden: *de schep bedraagt ponden*, met de pen door te halen; met dien verstande nochtans, dat op de consent-biljetten *voor van de belasting vrij gestelde* granen wordende afgegeven, dezelfde bepalingen als op de accijns-kwitantien toepasselijk zijn.

Afzonderlijk houden van het soort van graan of meel in de schepkist.

Art. 32. In de schepkist zal elke soort van belast graan en van meel van belast graan afzonderlijk moeten gehouden, en met geen ander onbelast graan of meel van onbelast graan vereenigd mogen worden, op eene boete, telkens van *vijfentwintig gulden*, ten laste van den molenaar.

Ledigen der schepkist.

Art. 33. Het schepgraan of meel zal uit de kist niet mogen worden genomen of van den molen vervoerd, noch hetzelfde graan aldaar gemalen, dan met of op een consent-biljet, en dubbel van dien ⁽¹⁾, welk biljet de Ontvanger zal zijn verpligt, op des molenaars aanvraag, dadelijk aan denzelven uit te reiken; zullende in geval van maling daarop dezelfde bepalingen toepasselijk zijn, als voor alle ander graan, op consent-biljetten ter molen wordende gebragt,

bij deze wet zijn voorgeschreven, en te dien einde het dubbel van gezegd biljet verstrekken; terwijl tot den vervoer van het graan, zonder voorafgaande maling of van meel, onmiddellijk uit de kist gehaald, het dubbel van het daartoe afgegeven biljet, hetzelfde graan of meel zal moe ten begeleiden.

De oorspronkelijke biljetten zullen in alle gevallen door den molenaar worden terug gehouden, en, voor zoo verre zij belast graan of meel van belast graan betreffen, door hem moeten worden bewaard, tot dekking van het te kort in de schepkist, door het ledigen derzelve voor dat gedeelte ontstaan.

Aanteekeningen op art. 33.

(¹) Deze consent-biljetten worden afgegeven uit het register (Accijnsen no. 25).

Resolutie van den 17 April. 1833, no. 17 (Verz. no. 46).

Bij *Resolutie van den 16 Mei 1843, no. 44 (Verz. no. 65)*, is aan de molenaars, die het maalloon bij den schep ontvangen, verboden het verkoopen van het schepgraan of schepmeel van uit der molenaars woningen.

Zij zullen echter, naar luid der *Resolutie van den 28 Februarij 1834 no. 190 (Verz. no. 91)*, het verkochte harde graan, gedekt door het consent-biljet, onmiddellijk uit de schepkist afleveren.

Onder- of overmaat van graan of meel in de schepkist.

Art. 34. De hoeveelheid van elke soort van belast graan, of meel van belast graan, welke in de kist het onderzoek der beambten gevonden wordt, zal, berekend bij de zoodanige als uit de kist, volgens daartoe uitgereikte consent-biljetten, mogt zijn genomen, steeds in verband moeten staan met de hoeveelheid belastbare granen van dezelfde soort, welke tegen genot van den schep ter maling op den molen, ingevolge art. 31 , zijn aangegeven.

Wegens alle niet door een consent-biljet gedekte ondermaat, mitsgaders wegens alle overmaat van gezegde graan of meel in de schepkist, zal de molenaar, wanneer in een der beide gevallen het verschil meer dan een vijf en twintigste gedeelte bedraagt, worden gestraft met eene boete van *twee gulden* over elk pond, en wel, wat de overmaat aangaat, aldus berekend naar de hoeveelheid ponden, welke in verhouding tot de overmaat gebragt, de partij graan zal blijken uit te maken, waarvan derzelve bedrag heeft kunnen zijn geschept, en welke alzoo zal worden beschouwd als onvoorzien van biljet door den molenaar te zijn ontvangen en gemalen; en zulks onverminderd de verbeurte van het in overmaat bevonden graan of meel zelve.

Vergunning om het maalloon bij de schep te ontvangen, in die plaatsen maar zulks in geld geschiedt.

Art. 35. Wij behouden Ons voor, om, ten aanzien van zoodanige Provinciën of gemeenten, alwaar de voldoening van het maalloon in gelde tot hiertoe gebruikelijk was, en Ons mogt blijken te veel ongerief aan de ingezetenen te veroorzaken, ook een maalloon bij den schep toe te laten en deswege de noodige bepalingen vast te stellen, na daaromtrent de Gedeputeerde Staten der Provincie vooraf te hebben gehoord.

VIERDE AFDEELING .

Bepalingen omtrent de grutters, branders, brouwers , enz.

Onderzoek in de panden en aangifte derzelve.

Art. 36. Alle molens, het zij dezelve door wind, water, stoom of paarden worden bewogen , gelijk mede de grutterijen, branderijen, brouwerijen, azijnmakerijen en stijfelmakerijen (¹), en de daarbij behoorende gebouwen, zijn aan het onderzoek en de peiling der beambten onderworpen.

De gebruikers zullen verplicht zijn aan den Ontvanger over de gemeente waarin gemelde panden gelegen zijn, opgave te doen van de soort, de ligging en het gebruik derzelve, op verbeurte eener boete van *twintig gulden* voor elk niet alzoo aangegeven pand.

Aanteekening op art. 36.

(¹) Volgens *Arrest van den Hoogen Raad van dan 16 April 1844* (Verz. no. 111), zijn de stijfelmakerijen, welke haar stijfsel uitsluitend uit aardappelen en geenszins uit graan vervaardigen, aan het hiervoren bedoelde onderzoek en peiling onderworpen.

Bepalingen rakende de grutters.

Art. 37. De grutters (¹) zullen geen ander graan tot meel mogen maken dan boekweit, haver, gerst en boonen, noch tarwe, spelt of rogge, of meel daarvan , boven de ponden in hunne grutterijen of gebouwen (²) mogen hebben; een of ander op eene boete van *twee honderd gulden*.

Aanteekeningen op art. 37.

(¹) Op de vraag: of grutters, welke onbelaste granen voor landbouwers malen, al dan niet als korenmolenaars aangemerkt en aan al de daarvoor bij de wet vastgestelde verplichtingen onderworpen moeten worden ?

te kennen gegeven: dat volgens de bepalingen voorkomende onder de 3de afdeeling der wet op het Gemaal, diegeen, wiens bedrijf bestaat in het malen van belast en onbelast graan, of wel het malen van eene dezer beide soorten, gehouden is om zich als korenmolenaar te doen patenteren, en zich te onderwerpen aan al de bepalingen, in gedachte 3de aflevering vervat, zoodat hij als korenmolenaar dat bedrijf niet kan uitoefenen, dan nadat zijn molen tot het malen van het gezegde graan is toegelaten, en als zoodanig bij de administratie bekend staat; waaruit van zelf volgt, dat niemand andere zich met dat malen mag ophouden, en waarom dan ook volgens art. 50 der gedachte wet op het gemaal, geen grutter tevens het beroep van korenmolenaar mag uitoefenen, -

Dat bij het hier boven vermelde 37ste art. der wet niet gesproken wordt van malen van boekweit, haver, gerst en boonen, maar wel van *maken van meel* van boekweit enz., geen ander meel dan gruttenmeel (gort) kan bedoelen, hetgeen te meer daaruit blijkt, daar bij eene tegenovergestelde toepassing, te weten: het toelaten aan de grutters, van het malen van boekweit, haver, gerst en boonen, het verbod, aan de korenmolenaars bij art. 15 gedaan, van geen onbelast graan ten behoeve van de bakkers te malen, geheel en al zou worden krachteloos gemaakt, vermits alsdan de grutters de vrije beschikking zouden hebben, om meel van onbelast graan, zelfs onvoorzien van biljet, aan de bakkers af te leveren, en alzoo stilzwijgend een voorrecht zouden genieten, dat aan de korenmolenaars is onttrokken; -

Dat uit dit een en ander dan ook van zelve volgt, dat een grutter, die zich mogt veroorloven om onbelast graan te malen, vervallen is in de boete bij art. 54, in verband met art. 19 der meer genoemde wet, vastgesteld tegen het gebruiken van een' korenmolen, welke niet aan de administratie is opgegeven, of welks bezitter zich niet onderworpen heeft aan de bepalingen, voor de gebruikers of bezitters van molens, bij de wet vastgesteld.

Resolutie van den 9 Januarij 1840, no. 125 (Verz. no. 22). (z)

(²) Door het woord *gebouwen*, voorkomende in dit artikel, wordt, blijkens de *Resolutie van den 14 September 1838, no. 88* (Verz. no. 177), enkel bedoeld de gebouwen tot de grutterij behorende, zoodat, hoezeer aan een' grutter de opslag der granen, herkomstig van zijnen landbouw, is vrijgelaten, hij dezelve echter in een afzonderlijk, van de grutterij en daartoe behorende gebouwen afgescheiden, lokaal of lokalen moet brengen, wil hij dezelve van de peiling en de toepassing van de bepalingen van dit artikel daarop bevrijden.

Bepalingen rokende de branders, brouwers en azijnmakers.

Art. 38. De branders, brouwers en azijnmakers zullen den inslag van al het bij hen gevonden wordende meel, het zij al dan niet tot hunne fabriek dienende, moeten kunnen wettigen door behoorlijke biljetten, niet ouder zijnde dan veertien dagen (¹) na den dag waarop dezelve door den molenaar, volgens artikel 22, zijn afgeteekend, op verbeurte eener boete van *twee gulden* voor elk pond meel, waarvan de voorraad niet door zoo danig biljet gedekt mogt worden bevonden. Bij ontdekking dat eenige partij meel, volgens het daarbij behorende consent-biljet dienende ten gebruike in eene branderij, brouwerij of azijnmakerij, ergens elders dan in dezelve wordt ingeslagen, of dat er eenige uitslag van meel uit eene branderij, brouwerij of azijnmakerij plaats grijpt, zal de brander, brouwer of azijnmaker telkens verbeuren eene boete van *twee honderd gulden*.

Aanteekening op art. 38,

(¹) Bij *Resolutie van den 9 December 1845, no. 82* (Verz. no. 241), is tot *wederopzegging* toe de geldigheid toegestaan voor den tijd van ééne maand na den dag waarop dezelve door den molenaar, volgens artikel 22, zijn afgeteekend.

Bepalingen rakende de moutmolenaars.

Art. 39. De moutmolenaars, waardoor tevens verstaan worden brouwers, branders of azijnmakers, die een eigen moutmolen hebben, het zij binnen of buiten het lokaal hunner fabriek gelegen, zijn aan dezelfde verplichtingen en straffen als de korenmolenaars, met uitzondering echter van de bepaling, voorkomende in artikel 15 en 21, onderworpen. In de toepassing hiervan, zal het van de belasting vrijgestelde *gemouten* worden gelijk gesteld aan het van de belasting vrijgestelde *ongemouten* graan.

Aanteekening op art. 39.

Zie de noten bij art. 16 hier voren, voor zoo veel het malen van mout betreft.

Bepalingen ten aanzien der pelmolenaars.

Art. 40. De pelmolenaars zullen in hunne molens en gebouwen geene tarwe of rogge, noch tarwe-, rogge- of speltmeel boven de *vijf* ponden mogen hebben, op eene boete van *tweehonderd gulden*.

Aanteekening op art. 40.

Korenmolenaars, welke tevens pelmolenaars zijn, doch de granen op eenen afzonderlijken molen pellen, zijn, volgens *Resolutie van den 15 Februarij 1834, no. 39* (Verz. no. 78), wat dit hun laatste bedrijf aangaat, wel onderworpen aan de bepalingen van art. 40, maar op hen zijn niet toepasselijk die, vervat in dat gedeelte der *Resolutie van den 2 April 1833, no. 50*, voorkomende in de noten op art. 16, als welke enkel betreffen die molenaars, welke op *denzelfden* molen granen malen en pellen.

VIJFDE AFDEELING.

Van de verplichtingen der brood-, beschuit- en koekebakkers en verkoopers van meel van belast graan.

Verbod van het ter molen zenden van bedorven of onzuiver graan.

Art. 41. De brood-, beschuit- en koekebakkers, noch de verkoopers van meel van belast graan, zullen vermogen eenige andere granen ter molen te zenden dan tarwe, gepelde spelt of rogge, welke onbedorven en volkomen zuiver is, en zullen gezegde bakkers ook geen ander brood, beschuit en koek mogen bakken, en evenmin als de meelverkoopers, meel hebben of verkoopen, dan van zuiver gemalen tarwe, gepelde spelt of rogge, en alzoo geenszins van onbelast graan. Een en ander op verbeurte van het graan of van het gebakken of ongebakken meel en eene boete van *vierhonderd gulden* daarenboven, ten ware, wat het onbelast graan betreft, het doen malen daarvan, en het bakken van het daarvan gekomen meel aan den bakker, of de verkoop van zoodanig meel aan den meelverkooper door het gemeentebestuur ⁽¹⁾ zijner woonplaats mogt zijn toegelaten, en daarvan, door hetzelfde bestuur, aan den Ontvanger en den molenaar vooraf kennis gegeven.

Aanteekening op art. 41.

⁽¹⁾ Bij *Resolutie van den 27 Augustus 1838, no. 68* (Verz. no. 97) is te kennen gegeven, dat de vergunningen, afgegeven door het gemeente-bestuur, wel geacht kunnen worden vrij van zegel en registratie te zijn.

Zie de noot bij art. 15.

Volgens *Arrest van den Hoogen Raad*, is het hiervoren vermelde art. 41 ten volle toepasselijk op bakkers, welke hun brood bakken, vermengd met *heele rogge*.

Resolutie van den 13 Februarij 1841, no. 98, (Verz. no. 98).

Broodbakkers, welke in hunne bakkerij voorhanden hebben rogge- en tarwe-zemelen en die onder het deeg vermengen, kunnen niet geacht worden in overtreding te zijn met dit art.

Resolutie van den 22 Julij 1842, no. 90, sub a (Verz. no. 143).

Volgens *Arrest van den Hoogen Raad van den 28 Januarij 1845* (Verz. no. 44), is dit artikel ook toepasselijk op die bakkers, welke hun brood van *onbelast* meel bakken (en dus geen brood van *belast* meel bakken).

Verkoop van brood of meel door bakkers en meelverkoopers aan elkander.

Art. 42. De bakkers of meelverkoopers aan elkander brood, gebak of meel willende overdoen, zoodanig, dat de overdragt bij de peilrekening in aanmerking worde genomen, zullen zich moeten voorzien van een consent-biljet ⁽¹⁾, doch hetwelk niet zal worden uitgereikt, dan nadat door den afleveraar aan den Ontvanger het dubbel van een accijns-biljet, niet ouder zijnde dan ééne maand na de dagteekening der afgifte, mogt zijn vertoond; zullende door den Ontvanger de hoeveelheid meel op den rug van het biljet worden afgeschreven.

Aanteekeningen op art. 42.

⁽¹⁾ Voor het consent-biljet, in dit artikel bedoeld, moet het gewone gelei-biljet (accijnsen no. 10) gebruikt worden.

Resolutie van den 2 April 1833, no. 50 (Verz. no. 31).

Bij *Resolutie van den 7 December 1841, no. 89* (Verz. no. 9), is aan de meelverkoopers vrijgelaten de uitslag van meel boven de tien ponden op gelei-biljetten.

Inslag van meel of gekneed brood van de ingezetenen.

Art. 43. De broodbakkers zullen geen gekneed brood, van welk meel ook te zamengesteld, boven eene hoeveelheid van vijftien ponden, gelijk mede geen meel, van welk graan ook gemalen, boven eene hoeveelheid van vijf ponden, van eenig ingezetenen ter bakking mogen inslaan, ten zij voorzien van een consent-biljet, op verbeurte telkens eener boete van vijftig gulden.

Vijftien ponden gekneed brood of vijf ponden meel of daar beneden zullen zij als voren mogen inslaan, slechts voorzien van een door den eigenaar geteekend biljet van den navolgen den inhoud:

“De ondergeteekende heeft den bakker . . . ter bakking bezorgd . . . ponden gekneed . . . brood of . . . ponden meel. den 183 .”

Aantekening op art. 43.

Het register (accijnsen no. 27) dient voor de afgifte van de biljetten volgens § 1 van dit artikel, terwijl, om de ingezetenen te gerijven in de afgifte der biljetten tot het doen bakken van gekneed brood of van meel, volgens § 2, zij bij de Ontvangers deze biljetten velswijze en kosteloos kunnen bekomen (accijnsen no. 28).

Resolutie van den 2 April 1833, no. 50 (Verz. no. 31).

Peiling bij de bakkers, - aangifte hunner lokalen.

Art. 44. De brood-, beschuit- en koekebakkerijen, meelverkooperijen en verdere gebouwen, bij de brood-, beschuit en koekebakkers en meelverkoopers in gebruik, zijn aan de peiling en het onderzoek der beambten onderworpen (¹).

Zij zijn verpligt aan den Ontvanger, onder wien zij behooren, opgave van alle die gebouwen en derzelve ligging te doen, op verbeurte van vijftig gulden voor elk niet aldus aangegeven gebouw (2). Deze opgaven zullen kosteloos geschieden.

Aantekeningen op art. 44.

(¹) Het zoo spoedig mogelijk tot stand brengen eener peilrekening met al de bakkers is aanbevolen geworden, behoudens dat de belanghebbende bij de eerste peiling niet worde bemoeijelijkt ter zake van bevonden voorraad van brood, beschuit of koek, evenmin als van eenen geenszins door biljetten gedekten voorraad van meel van belast graan, wanneer deze laatste niet meer bedraagt dan dertig lb, op elke soort van meel toegepast; zullende, na gedane peiling, aan denzelfden, des noods met intrekking van voorhanden kwitantiën van betaalden accijns of gelei-biljetten, een bewijs-biljet worden afgegeven tot dekking van den voorraad van brood, beschuit, koek of meel van belast graan, en om alzoo bij eene volgende peiling te dienen.

Resolutie van den 2 April 1833, no. 50, 2 lid, acht Verz. no. 31).

Bij *Resolutie van den 10 Mei 1833, no. 42 (Verz. no. 71)*, heeft de Adm. te kennen gegeven, dat het houden van rekeningen en peilrollen met de in dit artikel bedoelde bedrijven, immers voor zoover zij niet gevestigd zijn op het terrein van toezigt, vermeld in art. 177 der algemeene wet van den 26 Aug. 1822, haar als min noodzakelijk is toegeschenen, en dat, naar haar inzien, de beambten kunnen volstaan met eene aantekening te houden van de hoeveelheid meel, brood of gebak, op het oogenblik der peiling voorhanden, ten einde bij eene volgende gelegenheid te vergelijken met het vroeger door hen afgegeven bewijs-biljet (zie aantekening op art. 49) en overigens met toe te zien, dat de aanwezige accijns subjecte speciën door geldende dokumenten zijn gedekt.

In de gemeenten, alwaar het maalloon bij den schep wordt genoten, zullen, uit kracht eener *Resolutie van den 8 Junij 1833, no. 61* (Verz. no. 96), genomen op een Koninklijk rescript van den 31 Mei te voren, no. 13, door de ambtenaren bij het verrigten van de peiling, de hoeveelheden tarwe, spelt en rogge, vermeld op de tot den uitslag gediend hebbende kwitantiën van deswege betaalden accijns, bij elkander worden opgeteld, en daarvan worden afgetrokken het gezamenlijk bedrag van den schep, hetwelk volgens art. 31 op elk biljet wordt uitgedrukt, zoodat de overblijvende hoeveelheid den werkelijken inslag aanwijze, en daardoor de bij art. 48 bepaalde verhouding in haar geheel blijve.

Volgens *Arrest van den Hoogen Raad van den 28 Januarij 1845* (Verz. no. 44), behoort die opgave ook te geschieden door zoodanige bakkers, welke geen ander brood bakken dan van uitsluitend *onbelast* meel.

Biljetten tot dekking van het gevonden brood of meel vereischt.

Art. 45. Het bij hen gevonden brood, gebak of meel zal door behoorlijke biljetten gedekt moeten zijn, op eene boete van *twee honderd gulden*, berekend over *honderd* ponden meel. De biljetten zullen daartoe, behoudens het bepaalde in art. 43 en 47, niet langer van kracht zijn dan gedurende eene maand ⁽¹⁾ na de dagteekening van den molenaar, welke tijd echter, mits vóór deszelfs afloop, door den Ontvanger zal kunnen worden verlengd.

Aanteekening op art. 45.

⁽¹⁾ De commiezen met de peiling belast zullen gehouden zijn, een dubbel van elk door hen afgegeven bewijs van gedane peiling, vergezeld van de ingetrokken en als geldig aangenomen documenten van inslag, aan hunnen controleur over te leggen.

Resolutie van den 12 Mei 1838, no. 109 (Verz. no. 45).

Boete bij overwigt.

Art. 46. Indien bij de peiling eene meerdere hoeveelheid brood, gebak of meel mogt worden bevonden, dan volgens de biljetten, en het verschil meer dan *één tiende* ⁽¹⁾ beloopt, zal de bakker of meelverkooper deswege verbeuren eene boete van *twee honderd gulden*, berekend over honderd ponden meel, en alzoo toegepast op de geheele te veel bevondene hoeveelheid ⁽²⁾.

Aanteekeningen op art. 46.

⁽¹⁾ Op de vraag: of ingevolge art. 45 en 46 iedere soort van brood, gebak of meel bij eenen bakker of meelverkooper moet gedekt zijn, dan wel of al het brood, gebak of meel zonder onderscheid van specie bij elkander moet genomen worden, is te kennen gegeven, dat het verschil, in art. 46 bedoeld, niet behoort berekend te worden over de geheele bevondene hoeveelheid meel of brood, zonder onderscheid, maar dat uit de woorden der wet zelve: „indien er eene meerdere hoeveelheid wordt bevonden, dan volgens de biljetten,“ duidelijk genoeg blijkt, dat iedere soort van meel of brood afzonderlijk met de daarvoor afgegevene biljetten moet worden vergeleken; dat is: tarwe met de biljetten voor tarwe en rogge met die voor rogge.

Resolutie van den 4 Maart 1839, no. 89 (Verz. no. 45).

⁽²⁾ Op de vraag: „of wegens zoodanig overwigt van brood of meel ook de betaling van den enkelen accijns kan worden gevorderd?, is bij *Resolutie van den 31 Maart 1838, no. 136* (Verz. no. 34), te kennen gegeven, dat voor het geval er slechts eene boete zonder verbeurde der goederen zelve is vastgesteld, de betaling van den enkelen accijns deswege ook behoort te

worden gevorderd, terwijl het echter van zelve spreekt, dat zoodanige vordering niet te pas komt, wanneer er, behalve de boete, ook verbeurte der goederen behoort plaats te hebben, zoo als in het geval bij art. 20 en 59 derzelfde wet omschreven.

Bepalingen nopens het gekneed brood en meel.

Art. 47. Bij gezegde peiling zal geen gekneed brood of meel, hetwelk door den bakker mogt worden voorgegeven aan hem door een ingezeten ter bakking te zijn bezorgd, en dus aan dezen te behooren, als zoodanig worden beschouwd, ten zij voorzien óf van een consent-biljet, óf een, ingevolge art. 43, afgegeven eigenhandig biljet van den ingezeten. Geen biljet zal tot dekking van dusdanig brood of meel langer dan twee dagen na deszelfs dagteekening van kracht wezen.

Verhouding tusschen het meel van belast graan, ander meel en gebak.

Art. 48 Bij de peiling en het onderzoek, zullen aan *honderd* ponden meel van belast graan geacht worden gelijk te staan:

100 ponden ongebuild meel van tarwe of van gepelde spelt.

77½ pond gebuild meel van tarwe of van gepelde spelt.

90½ pond meel van rogge of ongepelde spelt.

124 ponden week brood van tarwe of gepelde spelt.

118½ pond koek of week brood van rogge of ongepelde spelt.

88 ponden hard brood van tarwe of gepelde spelt.

80 ponden hard brood van rogge of ongepelde spelt.

77½ pond fijne beschuit.

Wij behouden ons voor, om, ten aanzien van die gemeenten, alwaar het maalloon bij wijze van schep⁽¹⁾ door den molenaar wordt genoten, de bovengemelde verhouding tusschen het gemalene en het bij peiling bevondene, naar gelang van dat maalloon te wijzigen.

Aanteekening op art. 48.

⁽¹⁾ Zie de noot bij art. 44.

Intrekking der biljetten bij de peiling.

Art. 49. Al de biljetten, met uitzondering van die, in art. 43 vermeld, zullen bij de peiling worden ingetrokken en vervangen door een bewijs-biljet, om de gevondene hoeveelheid brood, gebak of meel, te dekken, hoedanig biljet daartoe insgelijks slechts gedurende eene maand van kracht zal zijn, tenzij verlengd door den Ontvanger.

Aanteekeningen op art. 49.

Bij *Resolutie van den 2 September 1845, no. 32* (Verz. no. 163), is bepaald :

a. Dat bij de peiling door de ambtenaren al de bevonden wordende verschillende speciën elk afzonderlijk zullen behooren te worden vermeld.

b. Dat voor het bewijs-biljet in het hierboven omschreven art. vermeld, gebruik zal worden gemaakt van het model, serie accijnsen, no. 15 bis.

Ten gevolge *Resolutie van den 27 Junij 1846, no. 100* (Verz. no. 124), zijn de Controleurs aangeschreven, om steeds eenige der bij de bakkers ingetrokken wordende duplicaat-kwitantiën, *proefswijze*, na te zien tegen den stok der registers.

ZESDE AFDEELING.

Van verschillende bedrijven en panden.

Bedrijven welke niet vereenigd mogen worden uitgeoefend.

Art. 50. Het bedrijf van korenmolenaar zal nimmer te zamen mogen worden uitgeoefend met dat van bakker, meelverkooper, grutter of stijfelmaker, noch, zonder toestemming der Administratie, met het bedrijf van pel- of moutmolenaar.

Bakkers zullen tevens niet mogen zijn grutters of stijfelmakers.

Grutters zullen niet tevens mogen zijn stijfelmakers of verkoopers van meel van belast graan.

De bedrijven van brander, brouwer en azijnmaker zullen wel te zamen, maar geenszins vereenigd met eenige der hierboven gemelde bedrijven mogen worden uitgeoefend; met dien verstande dat een brander of brouwer, welke vóór den 1 Julij 1832 zich van een eigen moutmolen heeft bediend, met de uitoefening *in zoo verre* ook van het molenaarsbedrijf zal kunnen voortgaan.

Het bovengemelde verbod aan de korenmolenaars en verdere fabrikanten en trafikanten gedaan, is evenzeer toepasselijk op derzelve vrouwen of bij hen inwonende kinderen of andere personen.

Geen koren- of moutmolen mag bestaan in of grenzende aan eene bakkerij, meelverkooperij, branderij, brouwerij, azijnmakerij of stijfelmakerij, ten zij aldus bestaan hebbende vóór den 1 Julij 1832 ⁽¹⁾.

Een en ander met dien verstande:

- a. Dat het persoonlijk regt tot de vereenigde uitoefening, uit kracht der 5de en 6de zinsnede van art. 33 der wet van den 21 Augustus 1822 (*Staatsblad no. 36*), bekomen, ten behoeve van den verkrijger bij voortdoring zal blijven werken; zullende echter deze vergunning dadelijk ophouden van kracht te zijn, na gepleegd en bij regterlijk vonnis bewezen misbruik ⁽²⁾, en
- b. Dat degenen, die in de termen van hiervoren niet vallen en de bovengemelde bedrijven op behoorlijk patent vereenigd uitoefenen, op het tijdstip der invoering van de tegenwoordige wet, daarmede zullen kunnen voortgaan gedurende de *drie* eerste maanden na hetzelfde tijdstip.

Aantekeningen op art. 50.

⁽¹⁾ Volgens *Resolutie van den 7 December 1833, no. 131* (Verz. no. 29-1834), zijn, ten gevolge van een *Koninklijk rescript van den 21 November 1833, no. 55*, Gedeputeerde Staten en de plaatselijke besturen, aangeschreven, ten einde voortaan geene vergunningen te verleen tot het oprigten van branderijen, disteleerderijen, brouwerijen, azijnmakerijen of stijfselfabrieken, van brood-, beschuit- en koekebakkerijen, in woningen, onmiddellijk grenzende aan koren- of moutmolens, als zijnde zulks strijdig met den geest van het bepaalde bij de 6de zinsnede van dit artikel.

⁽²⁾ Op de bergplaatsen van korenmolenaars, welke, uit kracht van deze 5 a, het meelverkoopersbedrijf kunnende uitoefenen, blijven voor de oplage van hun meel als zoodanig van toepassing de bepalingen van art. 34 der wet van den 21 Augustus 1822 (*Staatsblad no. 36*) (*), als in een onmiddellijk verband staande met het voorafgaande en in gezegde § aangehaalde 33ste artikel (*) der zelfde wet, immers voor zoo verre dezelve niet derogeren aan de bepalingen der tegenwoordige wet.

Resolutie van den 25 November 1833, no. 29 (Verz. no. 17-1834).

(*) De artikelen 33 en 34, waarvan hier gewag wordt gemaakt, luiden als volgt:

Art. 33. Het bedrijf van korenmolenaar zal nimmer te zamen mogen worden uitgeoefend met dat van bakker, meelverkooper, grutter of stijfelmaker.

Bakkers zullen tevens niet mogen zijn grutters noch stijfelmakers.

Grutters zullen niet tevens mogen zijn verkoopers van meel van belast graan, noch stijfelmakers.

De bedrijven van brander, brouwer en azijnmaker, zullen wel te zamen maar geenszins vereenigd met eenige der hier bovengemelde bedrijven mogen worden uitgeoefend.

Zij, welke de bovengemelde bedrijven op behoorlijk patent vereenigd uitoefenen en reeds hebben uitgeoefend vóór den 12 Julij 1821, zullen daarmede kunnen voortgaan.

Geene korenmolens mogen bestaan in of grenzende zijn aan bakkerijen, meelverkooperijen, branderijen, brouwerijen, azijnmakerijen en stijfelmakerijen, tenzij aldus bestaan hebbende vóór den 12 Julij 1821.

Wij behouden ons voor om in enkele gevallen, wanneer zulks wordt verzocht, en zonder nadeel geschieden kan, van de bepalingen in dit artikel vervat, uitzonderingen toe te staan, behoudens de voorzieningen die alsdan noodig zullen worden bevonden.

Art. 34. Korenmolenaars, welke tevens landbouwers, bakkers, meelverkoopers, brouwers, azijnmakers, branders of stijfelmakers zijn, zullen het graan en meel, tot hunne bedrijven van landbouwers, bakkers, meelverkoopers, brouwers, azijnmakers, branders of stijfelmakers benoodigd, nimmer in het ligchaam van den molen mogen hebben, dan voorzien van de vereischte accijns- of consent-biljetten, op de boete bij art. 12 en 22 vastgesteld.

Deze accijns- of consent-biljetten zullen voor ieder bedrijf afzonderlijk moeten worden gevraagd en afgegeven, en zullen niet langer van kracht zijn tot dekking van het graan en meel in den molen, dan den tijd die daartoe door den Ontvanger zal zijn gesteld.

De korenmolenaars zullen het tot hunne overige bedrijven noodig meel, voor ieder bedrijf op zich zelve, en het graan, des verkiezende, voor al de bedrijven te zamen, moeten houden in afzonderlijke bergplaatsen, afgescheiden van den molen, welke bergplaatsen daartoe vooraf door de Administratie zullen zijn goedgekeurd, op eene boete van *twee honderd gulden*.

Brouwers, azijnmakers, branders of stijfelmakers, welke tevens bakkers of meelverkoopers zijn, zullen het tot hunne brouwerijen, azijnmakerijen, branderijen of stijfelmakerijen benoodigd meel, voor ieder bedrijf op zich zelve moeten houden in afzonderlijke bergplaatsen, afgescheiden van het gebouw waarin de bakkerij of meelverkooperij wordt uitgeoefend, welke bergplaatsen daartoe vooraf door de Administratie zullen zijn goedgekeurd, op eene boete van *tweehonderd gulden*.

Afzonderlijk houden van het meel en het graan voor elk bedrijf.

Art. 51. De koren- of moutmolenaar welke tevens landbouwer, handelaar in granen of, uit krachte van artikel 50, brander of brouwer is, zal het tot deze zijne overige bedrijven noodige meel, voor elk bedrijf op zichzelve, en het graan, des verkiezende, voor alle die bedrijven te zamen, moeten houden in afzonderlijke bergplaatsen, afgescheiden van den molen, het molenhuis, of andere tot den molen behoorende gebouwen of bergplaatsen, of van de woningen in art 25 opgenoemd; zullende gezegde afzonderlijke bergplaatsen, onverminderd derzelve aangifte, ingevolge art. 11, bovendien vóór der zelve gebruik als zoodanig daartoe door de Administratie moeten zijn goedgekeurd ⁽¹⁾.

Elk gebruik van zoodanige bergplaats, zonder' deze goed keuring, zal gestraft worden met eene boete van *tweehonderd gulden*, onverminderd de bij artikel 11 vastgestelde boete, indien tevens de bepaling van dit artikel mogt bevonden worden te zijn overtreden.

Aanteekening op art. 51.

⁽¹⁾ Krachtens de autorisatie, verleend bij art. 70 der Instructie voor de Gouverneurs, gearresteerd bij *Kon. besluit van den 16 November 1823, no. 88* (Verz. no. 5-1824), kunnen zij, naar luid der *Resolutie van den 4 Mei 1833, no. 86* (Verz. no. 66), beschikken op de verzoeken om goedkeuring van de bergplaatsen voor granen en meel van de molenaars, welke tevens landbouwers, handelaars in granen of branders zijn.

De bedoelde bergplaatsen mogen in allen gevalle, volgens de *Resolutie van den 5 Februarij 1834, no. 72* (Verz. no. 71), nimmer onmiddellijk grenzen aan de woningen en gebouwen, in art. 25 der wet opgenoemd, zijnde, volgens de bedoeling der wet, aan de Gouverneurs (*) de beoordeeling verbleven, om naar de localiteiten of den meerderen of minderen afstand dier bergplaatsen van de gedachte woningen en gebouwen, dezelve al of niet als zoodanig goed te keuren.

ZEVENDE AFDEELING.

Van de teruggave van den accijns wegens uitvoer.

Restitutie van accijns bij uitvoer.

Art. 52. Voor het tarwe- en roggemeel, mitsgaders voor het harde van rogge of tarwegebakken scheepsbrood en scheepsbeschuit, dat in eene hoeveelheid van *vijf honderd* ponden en daarboven, op behoorlijk consent-biljet ⁽¹⁾ aan de zeezijde of langs de rivieren naar buiten 's lands voor handel, en niet voor verbruik aan boord, wordt uitgevoerd, zal teruggave verleend worden van den betaalden accijns met den aankleve van dien.

Nog zal gelijke teruggave verleend worden voor het voorschreven meel en brood, hetzij hard of week, hetwelk mede op behoorlijk consent-biljet, in eene hoeveelheid van niet minder dan een *honderd vijftwintig* ponden, als victualie of levensmiddel aan boord wordt ingenomen in de uitgaande zeeschepen, of wel in eene hoeveelheid van niet minder dan *vijftig* ponden wordt uitgeslagen en uitgevoerd, ten verbruike aan boord gedurende de reis der schepen, varende ter Groenlandsche, Straat Davische, IJlandsche en Groote-visscherijen, waaronder mede zullen begrepen zijn de groote Schuiten, uit plaatsen aan zee of van de zeestranden varende, die een gaffelzeil, bramzeil en topzeil gebruiken, en ten minste met vijf koppen bemand éénmaal in het jaar in diep water ten haring varen, alsmede alle zoodanige schepen en vaartuigen, welke met vijf koppen of meer bemand enkel ter visscherij en geenszins tot andere einden tevens worden uitgerust.

Aanteekeningen op art. 52.

⁽¹⁾ Dit biljet is onderworpen aan collectief zegel van vijf cents.

Resolutie van den 29 Augustus 1836, no. 32 (Verzam. no. 132).

Het vorenvermelde collectief zegel zal niet worden gevorderd voor de hoeveelheid van niet meer dan 50 lb meel of brood.

Resolutie van den 29 October 1841, no. 6 (Verz. no. 173).

Bij *Resolutie van den 16 November 1841, no. 51* (Verz. no. 185), is te kennen gegeven, dat er geene restitutiën kunnen worden verleend voor uitgevoerd meel en scheepsbrood, hetwelk niet, elk afzonderlijk, de hoeveelheid uitmaakt bij het hier bovenvermelde artikel bepaald, terwijl echter, met opzigt in het bijzonder tot de harde scheepsbeschuit, deze moet worden begrepen onder de algemeene benaming van hard scheepsbrood.

Om het faveur der restitutie te kunnen genieten, moet, ingevolge art. 3 van het Koninklijk besluit van den 10 December 1822, (*Staatsblad no. 50, Verz. no. 4-1823*), de aangifte tot uitvoer geschieden op een der lossings-kantoren voor den invoer uit zee, bij het eerste art. § 1 van het genoemde besluit aangewezen, en in het algemeen kan ook deze aangifte gedaan worden op al de kantoren van accijns, gevestigd in de Arrondissements-hoofdplaatsen.

(*) Thans Arrondissements-Directeurs.

Bedrag der restitutie.

Art. 53. De teruggave ⁽¹⁾ van den accijns volgens het laatst voorgaande artikel, zal geschieden op vertoon en tegen intrekking van quitantie van betaalden accijns, niet ouder zijnde dan *drie* maanden *vóór* de dagteekening van het consent-biljet tot uitvoer, en in hoofdsom berekend worden over elke honderd ponden als volgt:

Ongebuid tarwemeel, *een gulden en drie en negentig centen*;

Ongebuid speltemeel, *een gulden en vier en vijftig centen*;

Gebuid tarwemeel, *twee gulden en zes en veertig centen*;

Gebuid speltemeel, *een gulden en negentig centen*;

Roggemeel, *vijftig centen*;

Week tarwebrood, *een gulden en vijftig centen*;

Week speltebrood, *een gulden en twintig centen*;

Week roggebrood, *veertig centen*;

Hard scheepsbrood van tarwe, *twee gulden en vijf en twintig centen*;

Hard scheepsbrood van spelt, *een gulden en tachtig centen*;

Hard scheepsbrood van rogge *zestig centen*;

En voor het hard scheepsbrood dat gebakken is van gemengd tarwe- en speltemeel, even zooveel als van het harde speltebrood, en van gemengd tarwe- of speltemeel en roggemeel, even zooveel als van het harde roggebrood.

Het meel en brood van *Egyptische rogge* wordt met rogge, en dat van *Turksche tarwe* met tarwe gelijk gesteld, in alles wat de teruggave van den accijns betreft.

Wij behouden Ons voor om eene grootere teruggave toe te staan voor het meel, tot buitenlandsche verzendingen bestemd, in evenredigheid van den daarvan betaalden accijns, in aanmerking genomen zijnde de bijzondere bewerking, welke zoodanige verzendingen mogten vereischen.

Aanteekening op art. 53.

⁽¹⁾ Omtrent de teruggave van den accijns wegens het brood, meel enz., naar buiten het Rijk uitgevoerd wordende, moeten in acht genomen worden de bepalingen, vervat in de *Resolutie van den 13 Maart 1824, no. 72* (Verz. no. 41).

ACHTSTE AFDEELING.

Algemeene en bijzondere bepalingen. Straffen op het gebruik van heimelijke molens.

Art. 54. Niemand zal mogen hebben of gebruiken eenigen heimelijken molen, waardoor wordt verstaan elke koren-, mout- of pelmolen, welke niet aan de Administratie is opgegeven. Of welks bezitter zich niet onderworpen heeft aan de bepalingen, voor de eigenaars of gebruikers van molens, bij deze wet vastgesteld; en zulks op verbeurte eener boete van *vier honderd gulden*, telkens bij bevonden onwettig bezit of gebruik van zoodanigen molen.

Evenmin zal iemand mogen vervaardigen, hebben, gebruiken of vervoeren eenigen quaren of handmolen of ander werktuig, hetwelk bekwaam is, of in het kort bekwaam gemaakt kan worden, tot het malen of breken van graan; een of ander mede op verbeurte van gelijke boete als voren, onverminderd de verbeurte van den quaren, handmolen of het werktuig, welke na behoorlijk te zijn verzegeld, dadelijk, door de beambten onder de bewaring van den ontvanger zal worden gesteld. ⁽¹⁾

De administratie zal nogtans bevoegd zijn, om onder de vereischte bepalingen en voorwaarden de vervaardiging van de bedoelde quarens, handmolens of werktuigen te gedoogen, tot vooraf door haar veroorloofd gebruik in zoodanige, in dezen accijns niet betrokkene, fabrieken, trafijken, of bedrijven, welke dezelve niet kunnen ontberen.

Aanteekeningen op art. 54.

(¹) Bij Koninklijk besluit van den 12 Augustus 1833, no. 83, is eene premie van *vijfentwintig gulden* uitgelooft voor elken handmolen, wegens welks ontdekking proces-verbaal is opgemaakt, zonder dat de bekeurde in staat zij de bij de wet bepaalde boete te voldoen.

Resolutie van den 29 Augustus 1832, no. 145 (Verz. no. 165).

Bij gelijktijdige bevinding van meer dan éénen handmolen, bij denzelfden persoon, in hetzelfde lokaal, bij een en hetzelfde proces verbaal geconstateerd, worden even zoo vele premiën van f 25-00 verleend als er handmolens bevonden zijn, niettegenstaande het proces-verbaal slechts de veroordeeling tot betaling van ééne boete heeft ten gevolge gehad.

Resolutie van den 14 ,Maart 1835, no. 133 (Verz. no. 136).

De uitbetaling dezer premie geschiedt door den Ontvanger in de hoofdplaats van het Arrondissement, waarin de aanhaling heeft plaats gehad, tegen de individuele kwitantie, te stellen aan den voet van de gemotiveerde order tot betaling, door den Gouverneur, of bij delegatie door den Arrondissements-Inspecteur, ten behoeve van de gezamenlijke aanhalers afgegeven, en wordt uit de opbrengst der middelen voldaan.

Resolutie van den 12 November 1834, no. 1 (Verz. no. 164).

Bepalingen ten aanzien van het mengzaad.

Art. 55. Wij zullen in zoodanige oorden ten platten lande, alwaar het zoogenaamde mengzaad, of masteluin mogt worden geteeld (dat is tarwe, rogge of spelt onder elkander of wel vermengd met andere onbelaste granen en alzo onder elkander gezaaid), het bedrag van den accijns voor het mengzaad, na geraadpleegd te hebben de provinciale Staten, zoodanige regelen, dat dezelve in verband staat tot de hoeveelheid belaste granen, welke zich, onder het mengzaad bevinden.

Heffing van den accijns door de steden.

Art. 56. Wij behouden Ons voor, om in zoodanige steden alwaar zulks voegzaam geschieden kan, de invordering van den accijns op het verlangen der plaatselijke besturen, aan de stedelijke beambten te kunnen opdragen, onder het toezigt en bestuur van de algemeene administratie, en op den voet van 's Rijks wetten.

Bijzondere kantooruren door de ontvangers tot het afgeven van biljetten te houden.

Art. 57. In die gemeenten ten platten lande, alwaar de kantoren der ontvangers op meerderen afstand dan ééne nederlandsche mijl van de korenmolens verwijderd zijn, zullen de ontvangers of derzelver gemagtigden verplicht zijn om, onverminderd de gewone kantooruren, te zitten tot het afgeven van biljetten, zoo wel te hunnen kantore op de zondagen gedurende *twee*, door het hoofd van het plaatselijk bestuur te bepalen, uren, als bij of in den omtrek van den molen, op zoodanige andere dagen in de week en uren, als aan hen, op de voordragt der gemeentebesturen of der Gedeputeerde Staten, door de administratie zullen worden voorgeschreven, ten einde hierdoor aan de ingezetenen het meest mogelijke gerijf worde gegeven. (¹).

Aanteekening op art. 57.

(¹) Bij *Resolutie van den 25 April 1833, no. 70* (Verz. no. 58), zijn de bepalingen van dit art., alsmede van de art. 314 en 316 der algemeene wet van den 26 Augustus 1822, ook toepasselijk verklaard op de kantoren der sub-Ontvangers, terwijl de Adm. het allezins nuttig acht, dat aan de buitenzijde van het lokaal des kantoor, op eene zichtbare plaats, de kantooruren worden aangewezen.

Onderzoek in zekere panden van partikulieren.

Art. 58. De bepalingen aangaande het onderzoek en de peiling der beambten, voorkomende in art. 25, tot en met art. 29 dezer wet, zijn, wat het gemalen belast graan betreft, mede toepasselijk op alle zoodanige huizen of gebouwen als, hoezeer niet bewoond door een molenaar of molenaars knecht, mogten zijn gelegen binnen den afstand van vijftig ellen in beslotene steden en een honderd en vijftig ellen in opene plaatsen, nabij eenigen molen, met dien verstande nochtans, dat de bewoners van zoodanige huizen en gebouwen kennelijk en in verband met de handelingen des molenaars, aanleiding zullen moeten hebben gegeven tot het vermoeden van dezelve te doen dienen tot berging van specie, aan de belasting onttrokken. Het al of niet met andere specie vermengd meel van belast graan, hetwelk, in dezelve boven de hoeveelheid van *tien* ponden, en door geene deugdelijke biljetten gedekt mogt worden bevonden, zal worden in beslag genomen en verbeurd verklaard.

Het onderzoek zal in deze huizen en gebouwen wijders niet mogen plaats hebben, dan op last van een der hoofdambtenaren, geen minderen rang hebbende dan dien van controleur, en zal daarvan steeds, en hetzij al of niet van eenige bekeuring achtervolgd, door de beambten moeten worden opgemaakt proces-verbaal, bevattende mede omstandig de redenen, waarop hun vermoeden van sluikerij is gegrond geweest, en van hetwelk een afschrift aan den gebruiker van het onderzochte pand moet worden gelaten.

Vervoer van meel.

Het vinden van meel op algemeene of bijzondere ongebouwde eigendommen.

Art. 59. Geen meel van tarwe, spelt of rogge, het zij ongemengd, het zij onder elkander of met ander meel vermengd, zal boven de hoeveelheid van tien ponden mogen worden vervoerd, ten zij begeleid door een behoorlijk accijns-biljet, of ander, ingevolge artikelen 2, 6, 17, 33, 42 en 52 dezer wet gevorderd biljet, op verbeurte eener boete, gerekend tegen *één gulden* van elk pond der partij meel, welke zonder zoodanig accijns- of consent-biljet, of niet voorzien van het vereischte accijns- of consent-biljet mogt worden vervoerd; zullende in het bijzonder als een onvoldoend biljet worden aangemerkt zoodanig accijns-biljet, hetgeen mogt worden bevonden nog te zijn voorzien van de strook no. 2, in de vijfde zinsnede van artikel 22 vermeld (¹).

Evenmin zal, op gelijke boete, eenig meel van gemouten graan, in welk eene hoeveelheid ook, mogen worden vervoerd, ten zij voorzien van het daartoe, ingevolge art. 6, vereischte consent-biljet.

Een en ander behalve de verbeurte van het vervoerd wordende meel zelve (²).

Insgelijks zal verbeurd zijn al zoodanig meel, hetwelk buiten de gebouwen of erven, in de artikelen 25 en 58 genoemd, onvoorzien van het vereischte biljet, mogt gevonden worden op straten, wegen, landerijen of andere dergelijke algemeene of bijzondere ongebouwde eigendommen, boven en behalve de boete, te verbeuren door den eigenaar, indien dezelve bekend mogt zijn.

Aanteekeningen op art. 59.

(¹) Bij verhuizing van een' bakker, meelverkooper of anderen in de belasting betrokken trafikant, fabrikant of neringdoende, kan een zoodanige volstaan om zich voor het vervoeren van zijnen voor raad van meel van belast graan van een gewoon gelei-biljet te voorzien, mits op hetzelfde van de verhuizing blijke.

Resolutie van den 19 Augustus 1833, no. 131 (Verz. no. 162).

(²) De middelen van transport, gebezigd bij frauduleusen vervoer van meel, zijn executabel voor de boete.

Zie de aanteekening no. 1 op art. 20.

Op de vraag: of bij bekeuring, op grond van dit artikel, van het aangehaalde meel de accijns, met den aanleve van dien, moet worden betaald is te kennen gegeven, dat, bij ontstentenis van eene uitdrukkelijke bepaling over de verschuldigdheid van den accijns, in het opgegeven geval, de betaling daarvan aan den vervoerder van het meel niet schijnt te kunnen worden opgelegd; eensdeels, omdat het onbewezen is, dat het graan, waarvan het meel afkomstig is, bij de maling niet is veraccijnsd; anderdeels, omdat de vervoerder, door de verbeurdverklaring, ontzet wordt van den eigendom of het bezit van het aangehaalde meel.

Resolutie van den 8 September 1835, no. 78 (Verz. no. 133).

Gevallen waarin dubbele boete verbeurd wordt.

Art. 60. Ingeval eene of andere der bepalingen van art. 4, 9 en 59, door eenen molenaar, brander, brouwer, azijnmaker, stijfelmaker, bakker of meelverkooper mogt zijn overtreden, zal de zoodanige deswege verbeuren het dubbel der boete op de overtreding gesteld, met dien verstande nochtans, dat de straf bepalingen, vervat in de 8ste zinsnede van het genoemde 4de artikel, in haar geheel blijft.

Bepalingen ten aanzien van breuken van maten.

Art. 61. Overall in deze wet, waar de boete is geregeld volgens het bedrag van het graan of meel, zullen, ten aanzien van het belaste, de hoeveelheden beneden de vijf ponden voor vijf ponden, en met opzigt tot het onbelaste, de hoeveelheden beneden *een* schepel voor *een* schepel, boven *een* schepel tot beneden een *half* mud voor een *half* mud, en boven een *half* mud tot beneden *een* mud voor een *geheel* mud worden gerekend.

NEGENDE AFDEELING.

Collectief zegel.

Art. 62. Het collectief zegel (¹) op de kwitantien van betaalden accijns zal bedragen tien ten honderd van dien accijns.

Het zegel voor de consent-biljetten die tot den vervoer benoodigd en aan dat zegel onderworpen zijn, zal bedragen voor elk consent-biljet *vijf* centen; zullende deze biljetten vrij van zegel zijn, in het geval dat de partij niet meer bedraagt dan *vijftig* ponden belast graan of meel van belast graan of brood, of niet meer dan *vijf* schepels onbelast graan of meel van hetzelfde graan (²).

Aanteekening op art. 62.

(¹) Het collectief zegel moet worden berekend op tien percent van het volle bedrag der kwitantie, en dus met inbegrip van de opcenten voor het rijk en sijndicaat.

Resolutien van den 3 Februari' en van den 19 Junij 1830, no. 23 en 81 (Verz. no. 24 en 91).

(²) Deze biljetten vrij van zegel, kunnen worden afgegeven uit het register no. 24 (accijnzen); zijnde het voldoende, dat in dat geval over den stempel eene dwarslijn of kruis met de pen worde getrokken.

Resolutie van den 15 Mei 1833, no. 44 (Verz. no. 77).

Tijdstip der invoering dezer met. — Aanpeil.

Art. 63. Al de bovengemelde bepalingen zullen worden in werking gebragt met den eersten Mei 1833.

Wij behouden Ons voor, om een aanpeil te gelasten van den voorraad meel van belast graan, op het gemelde tijdstip in het Koninkrijk aanwezig, en hetzelfde voor den accijns te doen aan slaan, alsmede om de noodige maatregelen te nemen ter voorkoming van ontduiking van den accijns op dit voorwerp, door middel van buitengewone inslagen.

Heffing bij admodiatie.

Art. 64. In zoodanige grensdistricten of grensgemeenten, waar zulks zal blijken ten algemeenen nutte of ten gerijve der ingezetenen te kunnen strekken, zal door Ons, op verlangen of met toestemming der Provinciale Staten, de heffing van den accijns op het gemaal, bij wege van uitkoop of admodiatie, worden ingevoerd.

Het gezamenlijk bedrag van den jaarlijkschen aanslag zal zich regelen naar het doorgaande huisselijke gebruik van tarwe, rogge of spelt, in verband met het beloop van den accijns des wege, zoodanig echter, dat het voorschreven bedrag voor de hoofdsom van den accijns nimmer zal mogen te boven gaan de berekening van *een gulden en zestig centen* per hoofd van de bevolking van het district of de gemeente, en dat de hoofdelijke omslag, tot vinding van hetzelfde bedrag, niet meer zal mogen beloopt, dan *drie gulden* voor iedere ziel des huisgezins.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, kollegiën en ambtenaren aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 29sten Maart des jaars 1833, van Onze regering het *twintigste*.

(Get.) WILLEM.

Van wege den Koning,

(Get) J. G. de Mey van STREEFKERK.

(*) Thans Arrondissements-Directeurs.

TAFEL DER ONDERWERPEN.

EERSTE AFDEELING.

Van het bedrag en de verschuldigdheid van den accijns.

Art. 1. Bedrag van den accijns

- „ 2. Teruggave van den accijns, wegens granen voor de mesting van het vee
- „ 3. Vrijdom van granen, bestemd voor zekere fabrieken

TWEEDE AFDEELING.

Aangifte van het graan, uitgifte der biljetten en deszelfs aan- of afvoer van den molen.

Art. 4. Aangifte van het graan, straffen op verkeerde aangifte, merken der zakken

- „ 5. Afgifte van accijns-kwitantiën, tijd voor den terugvoer van het graan van den molen
- „ 6. Afgifte van consentbiljetten voor onbelast en vrijgesteld graan
- „ 7. Verbod tot afgifte van een tweede biljet in zekere gevallen
- „ 8. Tijd tot vervoer van het graan naar den molen
- „ 9. Vervolg van art. 8. — Terugvoer van het graan van den molen

DERDE AFDEELING.

Van de verpligting der korenmolenaars met betrekking tot dezen accijns.

Algemeene bepalingen.

Art. 10. Aangifte van het bedrijf. — Borgtogt der molenaars

- „ 11. Aangifte van knechts en panden
- „ 12. Aansprakelijkheid van de molenaars voor hunne knechts
- „ 13. Verpligting tot het houden op den molen van schalen, gewigten en maten
- „ 14. Verbod om te malen na zonnen ondergang
- „ 15. Verbod om bedorven graan te malen
- „ 16. Vergunning aan de korenmolenaars om mout te malen of granen te pellen
- „ 17. Bepalingen ten aanzien van molens op de grenzen
- „ 18. Straffen bij herhaalde bekeuring
- „ 19. Verbod tot het oprigten van molens zonder toestemming

Ontvangst en verblijf van het graan op den molen en vervoer van daar van het gemalene.

Art. 20. Boeten op het ontvangen van graan op den molen enz. zonder biljetten

- „ 21. Scheuringen en in de molenbus steken der accijns-biljetten
- „ 22. Formaliteiten bij het malen en het vervoer van het meel van den molen in acht te nemen
- „ 23. Boete voor het ter molen ontvangen van ongemerkte zakken
- „ 24. Wijze van vervoer van het graan van den molen
- „ 25. Peiling op de molens en andere gebouwen
- „ 26. Vervolg van art. 25. — Boeten. — Verlenging der biljetten
- „ 27. Verpligtingen der molenaars gedurende de peiling
- „ 28. Boeten bij over- of onderwigt
- „ 29. Vervoer naar het kantoor van het aangehaalde meel of graan
- „ 30. Bepalingen nopens het scheppen van graan of meel voor maalloon
- „ 31. Aangifte van het schepgraan
- „ 32. Afzonderlijk houden van het soort van graan of meel, in de schepkist
- „ 33. Ledigen der schepkist
- „ 34. Onder of overmaat van graan of meel in de schepkist
- „ 35. Vergunning om het maalloon bij den schep te ontvangen in die plaatsen waar zulks in geld geschiedt

VIERDE AFDEELING.

Bepalingen omtrent de grutters, branders en brouwers enz.

Art. 36. Onderzoek in de panden en aangifte derzelve

- „ 37. Bepalingen rakende de grutters

- Art. 38. Bepalingen rakende de branders, brouwers en azijnmakers
,, 39. Bepalingen rakende de moutmolenaars
,, 40. Bepalingen ten aanzien der pelmolenaars

VIJFDE AFDEELING.

Van de verplichtingen der brood-, beschuit- en koekebakkers en verkoopers van meel van belast graan.

- Art. 41. Verbod van het ter molen zenden van bedorven of onzuiver graan
,, 42. Verkoop van brood of meel voor bakkers en meelverkoopers aan elkander
,, 43. Inslag van meel of gekneed brood van de ingezetenen
,, 44. Peiling bij de bakkers, — aangifte hunner lokalen
,, 45. Biljetten tot dekking van het gevonden brood of meel vereischt
,, 46. Boete bij overwigt
,, 47. Bepalingen nopens het gekneed brood en meel
,, 48. Verhouding tusschen het meel van belast graan, ander meel en gebak
,, 49. Intrekking der biljetten bij de peiling

ZESDE AFDEELING.

Van verschillende bedrijven en panden.

- Art. 50. Bedrijven welke niet vereenigd mogen worden uitgeoefend
,, 51. Afzonderlijk houden van het meel en het graan voor elk bedrijf

ZEVENDE AFDEELING.

Van de teruggave van den accijns wegens uitvoer.

- Art. 52. Restitutie van accijns bij uitvoer
,, 53. Bedrag der restitutie

ACHTSTE AFDEELING.

Algemeene en bijzondere bepalingen.

- Art. 54. Straffen op het gebruik van heimelijke molens
,, 55. Bepalingen ten aanzien van het mengzaad
,, 56. Heffing van den accijns door de steden
,, 57. Bijzondere kantooruren door de Ontvangers tot het afgeven van biljetten te houden
,, 58. Onderzoek in zekere panden van particulieren
,, 59. Vervoer van meel. — Het vinden van meel op algemeene of bijzondere ongebouwde eigendommen
,, 60. Gevallen waarin dubbele boete verbeurd wordt
,, 61. Bepalingen ten aanzien van breuken van maten

NEGENDE AFDEELING.

- Art. 62. Collectief zegel
,, 63. Tijdstip der invoering dezer wet. — Aanpeil
,, 64. Heffing bij admodiatie

Samenstelling, scans en transcriptie B. D. Poppen © Uithuizen, 2010/2019

Meer getranscribeerde teksten betreffende de belasting op het gemaal

In 1824 werd door de stad Groningen het 'Reglement op het Gemaal' uitgevaardigd, die in 1831 werd gevolgd door een nog veel uitgebreidere versie:

https://www.bdpoppen.nl/pdf/1824-1830_reglementen_gemaal_groningen.pdf

De Wet en reglementen van 1833, tot invoering van een accijns op het gemaal:

https://www.bdpoppen.nl/pdf/wet_op_het_gemaal_1833.pdf

De wetten op het gemaal na de Franse tijd - 1813 - tot opheffing er van in 1856:

https://www.bdpoppen.nl/pdf/wetten_belasting_gemaal_1813-1856.pdf

De resoluties op de wet op het gemaal van 21-8-1822:

https://www.bdpoppen.nl/pdf/resoluties_op_de_wet_gemaal_21-8-1822.pdf

https://www.bdpoppen.nl/pdf/afschaffing_belasting_gemaal.pdf

https://www.bdpoppen.nl/pdf/gemaalbelasting_terugblik_1859.pdf

https://www.bdpoppen.nl/pdf/Groninger_Placcaet,_Resolutie,_Generale_Ordonnantie_van_1666.pdf

Zie voor meer informatie over de belasting op het gemaal de pagina's:

<https://www.bdpoppen.nl/boek.html>

<https://www.bdpoppen.nl/publicaties.html>

en

<https://www.bdpoppen.nl/sarrieshut.html>

Relevante literatuur:

Poppen, B. D. *De belasting op het gemaal in Stad en Ommelanden 1594-1856, een aspect van onze sociaal-economische geschiedenis waarin molenaars en cherchers centraal staan.* Uithuizen 2004. ISBN 9080850314, 298 pagina's, gebonden, geïllustreerd, A4.

De indexen van persoonsnamen en plaatsnamen behorende bij het bovenstaande boek:

https://www.bdpoppen.nl/pdf/indexen_boek_gemaal.pdf

Dit document is onderdeel van de homepage van B. D. Poppen <http://www.bdpoppen.nl>